MIC. # 8454 (RAB. 1806)

ZANWIL SEGAL DELUM.

זנוול סג"ל דעלום.

SHE'ELOT U-TESHUVOT VE-HIDUSHIM.

שאלות ותשובות וחידושים.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[1770-1772]

ASHKENAZIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

LIBRARY
OF
THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

Joseph Steinhardt

[illegible]

[illegible] אל תשיבו אזה עד כאן אליך נגיע ותבוא לשון שלמה. וכאשר זה הכל כפה
[illegible] שלמה שהיה גבר אחד בדרך הלך בדרך כשהיה ראה מלאך ירדן אמר
[illegible] כאשר הוא לקח שהוא אחר מלאך והיא לקחה כשם אדם לה עליה
[illegible] ונמצא כשהיה אחר היה עלמות חיי. כלם אחרים כמו כל הלל ואמתי
[illegible] אם עליהם כל זה יהיה בזה שנים הלל הלא כמה עליהם נשי
[illegible] ותהי הנמצא בלא בכלל יש כשהיה ובכל הולך לאחרים
[illegible] הלא אלו שהולך ילכו לבמקום חוכם חיטן ויש היה כמו שאחר
[illegible] אחר הלל. אבל הולך הלך אמת שאינם הנוי מלשון
ישועה אל יבו כמולים טוב לא ויקלאין ה'. אבל יש לומר שאם
[illegible] כמה מלאכים בזה הורה לו אלא חטא והוא כי כמה
[illegible] אמר כמה עלמות אחרים ושמרתם אחרים עלמות אי לזו בכלי שמשם
לתבה שיעור לזו אי שיעור בלשון לזו שעור הוא שאמר הכתוב
[illegible] אל [illegible] אמר עולם כמיסו עתים ולקבל שיעור כמו ילקח
[illegible] אחרים חלק כמו שאנים לא שעות בלשון שיעור שעה
[illegible] ומכלל לזו אי שיעור בלשון לזו שעות אלא בעצמו לזמנו
[illegible] בכל [illegible] לשיעור לא עבר לו שיעור אחל
[illegible] לא הבדר בזה כמו כאשר להקבו בעצמו בלשון לזו שעור
[illegible] לשם עבדה אלא כיסה שיעור מקרבו ועד סוף כמו
[illegible] אבל עד [illegible] על [illegible] בלשון שיעור הוא מתחלת עד
[illegible] אחל לא ומתמן והמקומות הלל הנשה לזה לזו אחר
[illegible] הוא הכמה מרבה הוא מוסרים ומה בדרכו אבן לשיטתם
[illegible] לזו אי הסירות אין מחמל והמאמר כפרי מים עמשים סוף עד
[illegible] לזו בעבר שיעור בלשון אינם שעור מאוכל אל לחם עון
[illegible] לזו בלשון כמשל ובכל הא אינם מחמל ומשמרתם אחר בעצמו
אי בשיעור לזו עדי אלים ה עם זה הוא טעם בדרכו והקבר ראשון,
הוכל כמה הים בלשון בשיעור כמו אל לזו אחל לשון בלבד ובלבד
עשרים בכמה איך אשר יאכל לזו ומשמרתם אחר הבעצמו היינו שעור
בעצמו ואולם מותם ולא מעיה הבאו עצמו אם אחרים בעצמו. אמר
בלשון בשיעור הכל ומהבכי כמקום עבדו הלשיעור שעות בלבד היה מותר

3662

[illegible] אם [illegible] ותתה אל
[illegible] לדון לכף זכות יהודים
[illegible] ושמחתם את הלבות עשאנו
[illegible] בעצמו ולתנו רק נעת ולא סולת ואם
[illegible] רק שלא יאמר בלאו שומה
[illegible] אחרי כן הלו ונתפרסם עוד וקיימת עוד
[illegible] לא חס ולא שלום אלא כמו ונוגש אמרו לבל
[illegible] בעוסק בשיעור בלילה חיים שיעור ודבר עקרא
[illegible] ומשמעותם אר יתן ובאמת שאלה לה עניה בשומים ותב עהאל
[illegible] ואולי אמת אם לא היבא כשייהו אחר ר אפרים מעלצה תלמידו
[illegible] אמרת אינכל חולין בטהרה היה ושרה אומר פסה נבה
[illegible] בעניה לה בשורחים בלאו פינו אהבני אוכלו
[illegible] יעלה שלה סנרם כבא הנכל ותב מאוכרים כל אשר תשמר
[illegible] אסר בעלה ולא נמצר שלה עניה רק היא סבלי אסנר
[illegible] נעת ומאכרים סבלה עלה לאמתו ובנה
[illegible] בלאה שנה בשמר כונת הפ שלם היבו אחרים
[illegible] היבלאם לזה לא עשתם שה עיסה ולוש
[illegible] אחרים אוכלין לבל טומאה ותרמה לפי שהיו עשתם
[illegible] אין מחמיצין ~~[illegible]~~ וכיבשמרתם אתם
[illegible] לפי בסלא ושרה אי קרוש אין מחמיצין
[illegible] האבה לו עד אחר עני שלא לוש בי פסחים
[illegible] אלא לא הוי שומר רק שומר בלתנה ולמי
[illegible] אם בעניה לה בשורחים ובנה היטב

וקבלת מאבות ספורים כמשה רבינו עליו השלום
ומתרגם חסר על לשונם כי בספר תורת חיים העלה אל פרעה מלך מצרים
אמרת עשה שרה אמנם כן אמר לה בעלך אברהם לומר לך אמר
לה הכי קאמר הנס שאברהם אמר לה סתם לאשתו האומנת ובזה
אמרה עמה אם תצא אמנה ולאמת היפה פנים כמה שאלות
ובהיות שאלה ענפי לעיון עמה אל עשות בה בנבחיות. ועשר הענין
הנה באבאר לך בבני תת בעבאי ש מעם לעשות אמת בלב בה
ואי אפשר בשאול שאלה אמת ולא אפשר שאלות שונים בשם אחד
אלמלא עצם בין שאלה ואחר שאברהם קאמר לה פנים אל שלה אמרה
ומאיר בלבה אמת לא היה אחם. והנה מיונתן כתבו חכמים
בין אמתשל מלכות ובין הענחות בקומר אין לומרתן לך שאמר בלבן
בין אמלך חסר אמים הנו גם חסר אמת לא לומר לבני שלך אמתם
נגש אלו. ולדרש בקבלה של שרה אומר אלו תשמע כמו שלה עמה
שאומר כי פה הקבר שהיו פתחי כסבמה תת ומתרגם חסר
על לשונם שהיו סבאי שאין לבן לו יש בנים אלמלא חסר הנו
ואין לומר בשלמה באב לחם לו הבנה הוי לב אמתם בני בנים
ויש לומר אחר באברהם לאמר לנו פנים וסבמה לה ותיתה אתה
ואברהם אמר ואמרתם אלותיתם ולא רצה לאמרו אשמנה בשלה שו
ואברהם אמר לחם אל פני לעלות (בחבי) ומכל שהבחרה
הראוכה עם בשימור בלשה ואו שימור הוא אל הובחתי שבה
בני פירות אינם מחשבים אל לא רצתם בני פירות שאינם
ראוי לעצמו מה שאינם מחשבים לא לא היה לחם ולעולם אינם
בה בעלורחים ובאל

ונתר ראשונים מה שאמר תלמידי של רש"י מעמו בלפי הבחשבת ובשלם מי הפשוט ל' קשה מאמר
אלותיתם בלבים רק ר' יוסי העלה שפרט לחם אשר שם שאינם נמלכים
לרש"ל אשר שם אמנם אבה לב אינם מבלו בלב ובלם אינו שם) ובלב אל
אל בשימור בלשה אינם שימור אלו אלותיתם אל שפיר אורח אבלו
ובחבה מיולל בהזעבה הסעיר מבלים שמתי בפסח אמר לבן לבן שרך פסח
לני היה פסח אמר לן בדל אבה שאמר שבסעיר מבלים אחת אל הבשר
שפרסה עבה רק בשלם בעשרים בני פירות ואל לבן לא בקומר אמר
הא בקומא אמר אבר אשרים מלם עליה הא בנים שם ואל בקומאה אמר
יומא הנ ואל אל אל שלם חיב אל ואו פסח עצמו הי' [illegible]

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אמר מישאל אמר שמואל כיון
[illegible] נחלק [illegible] שמעלה גרמה על בעלה אחיאא
[illegible] ואמרי ליה אמר עולא אר שמתי שם שנעקר
[illegible] ושמאו לו פתחים גדולים וטהרו לו פתחים קטנים
[illegible] מה זאת הכי טהנן מדרבנן מוקי להא לגבי
[illegible] פתחים קטנים. הא זאת הכי פתחים קטנים נמי
[illegible] חד חד מחבר אמר ליה רבינא לרב אדא בר אהבה
[illegible] אמר ליה רב אדא בר אהבה אמר עולא אמר שמואל
[illegible] לא האמר בסמוך בדי כבא ואם לא נחת טמא
[illegible] בדי ולא אליבא
[illegible] בטהרי כובד הן בטהרי דאמרי
[illegible] שבו לחמה ונחלקו גרמא אבל לחמה טמאה אם הן
[illegible] אמרו שבו לחמה טהרין הואיל שהוא רק אחד מחצי
[illegible] אם בא מן ספק הא איהו מטמא ונעל עליהן
[illegible] כדמן אם בא לו מן ספק הא איהו מטמא ונעל עליהן
[illegible] לחמה כובד בה אז ריבתא כתבין אם ואמר שבו לחמה
[illegible] אם שבו לחמה טמאה והא בטהרין שום כובד גרמה
[illegible] אם הא על הא בטהרין שום כובד גרמה בלאו טמאה בכתבין
[illegible] אין עבר שם אות עליו ואם לו שם ושבו לחמה אבל
[illegible] עליו טמאה אין לו שום כובד גרמה ריבתא הוא כדאמר
[illegible] ריבתא הוא כדאמר
[illegible] אמר אבל ריבתא הוא אם כתבים כמו שרגא

[illegible]

[illegible] אבל לא נגעו בה אלא בידים טהורות ובידים טמאות
ונראה לתרץ בהקדמה פסק שקיבל הגאון רבי יוחנן מפסק אבותיו
בתוס' דפרק אהבה דעלה מ"ל אלא בלמא טעמא בתרומה ב' טמאים שנגעו בה אינו
ושוערוה בעומר בבוקר דבר על זה הלוקח ומטהרין אבל בחולין מטמא מדין
שלבן ביומו ובמקום שלבן ביומו ואם יבקר שטרפה בתוכו טמא אם ודאי
לומר ולחלק לומר אם שנתחלף בטרפה עם הבקר והשה אבל אי אינו אומר
הא מ"ר באומר בעומר דאין הוא מקבלו יכול לומר ומקבל מהראשון בהכי לומר
רבי יוחנן בעניה מלא בלמא רבנן נמי אם טמא בתחלת בדקה ומהיכא תיתי
לומר דן ולמה לא הוצרכו הרי ראיה מרבי יוחנן מבלמא מחלוק בין שלבן ביומו
מטמא בחלבו שלבן ביומו טהור משום בנתחלף בדקה והוא מעלה בלמא משום
פתחים קשים ומתן בחלוה לבאות על זה עומד באומר בעומר בדקה תאכל
בעבנים ברבנן אומר אם בבוקר דבר בהוא בחלבו בדקה אבל מבחוץ נשיר ובמקום
יוכל מהרה אבל פונקיהו לומר בשם פלוני עליו ואם בחלבו בדקה טמא
ולפונה בשבת בא מדרבנן ב"ש מה שמוכחין בקלינו בלינו לבן מעלה בלמא
דבר אם הוא סבור בחלבו בדקה גם מטמא ובבה לא פליגי רק ובלבן מהני
שפיר טמא ואם מטהרין משום שיעור ורבי מתלאה משום פתחי קשים מעטי
ולפי מעלה אמן בתרומה הקשה ברמב"ם בעניה רבי יוחנן בנמצא טמאה ברבנן משום
בשפר אינם מקבלים הטמא ואינם מטמאים אבל בחלבו בדקה מטמאים
נמצא גם הכי מהני נמצא ברבנן אם אינם מטמאים הא מדרבנן נמצא
ברבנן כי היכא בשם לרבנן אינם מטמאים כן נמצא בשם לרבנן אינם
מטמאים והוי בטהרין נמצא משום בחלבו בדקה רק בה אינם נמצא בנמצא
בעיה על כל פנים אם חבירו בבקר אחר בדבר לומר בקלינו ומה בקלינו אם חבירו
בחלבו בדקה בשם רק מטמאים ורבנן מטהרין נמצא בחלבו בדקה
שנבאת אם מטמאים ונמ' לשפיר מטמאים בדיעון ובלינו בדיעון אינו
ברבנן מטהרין רק אם הנמצא אינו אי חבירו יש לחלוק בתוס
בטמאים בלא שם בעיה לגבי בנבר ואמרינן שרקבה אשם מאיר נמצא
ומלבן ומשמלמה שלבן ביומו הוא אבל אי אינו בעיה בלמא לשם
בנמצא חבירו אינם בלא שראינם בדיעון אם מטמאה עליהם ומקבלין
ואם אשם הטעם ברבנן מטהרין הינם אינם לבחל בדקה ואין
מקיים לגושיה רבי יוחנן אמרש אינל
רק שלומר מתקיים בדבר בדבר ההשגה ברבי יוחנן אם בחלבו בדקה טמאה
מבשלהרי רבנן ברא אשם בחלבו אלא יש רבי יוחנן לא בעיה מקבלים

[illegible] אבל אם הוא [illegible] הוא פתוחות על מקרי [illegible]
[illegible] בעשותה ולא בנפשה ואין בולע מן
[illegible] היו ומה בבשר בעיותה על סכין [illegible]
[illegible] בתנם. ואם מצוה חדש אינו שנינו בכולל ובמאכל
[illegible] אם אם בירושלים עד אם אם בדרך ובכל אם
[illegible] אם אם בירושלים נבלה ואכלה ואם לא אינו היו ואם
אם אמר הנבלה בירושלים אלא בדרך שנטמאת בטהור מדבר
[illegible] אם אמר דבר אם אמר דומה מטמא כשאכל בדרך אין לומר מן אלא
[illegible] אם ואם אם שמא בדרך שנטמאת בטהור מדבר
[illegible] ואם שבדרך אמר הרמבם בטהור אלא בדרך ובדרך

בעולה שמחה שיש בה מרים ורוחה אין פרי ולקחה [illegible] [illegible]
הלא הנעם פסול החוץ לה' רואה בעיני פלוניא הנאורה [illegible]
כמים מהורר בעמל נקי יאור ובריח בריחיה הלא שמרה [illegible]
בראשן ומנרה ולא הוסרו [illegible] בל הקנאל יהיה [illegible]

אבל אין נוהג ובדרשות שבש שבתבתים לו בה בין לך עד שהחיבל שיתחבל תחת [illegible]
רבמות שלי אשרתי ולנוהג אבינו שמע ואראה. להיכן בעדן עמה כי לבדי אנוש [illegible]
בין הפעמים ראשונה ואחרונים וגופא בלובנא הכי הוי שעה שהיה בעדר אחר [illegible]
ראובן סמוך ליכל הדבר שהוא כמו חסר בינה ולא יבל איש עה היה לא כמוך [illegible]
צור לתחיה בעש אולה ואונך זה שיש כלבי כי בה יותר מחב שנם אשר אינך לי [illegible]
לחש טהור ורשיתי מעשה בלבה אשר לא ידעה עם הנשה פלוניתא אשרפלוניא [illegible]
בה אריבה שנים שלא הלכתי אל בתים שבש ראתי שנים בקרים מתחיל שבשה
פעמים הין ונשבים עדרים על הנטה אשר אשת פלוניתא הלך שובבתי עלי פשע
בפני הון עם פעמים בחיבר ואחר הפסח הדבר הלכתי בבתים האלה שבש [illegible]
כי אשתך ושבתי על השבר והתלה אבינו הלכתי לבתים ולאחרים לא הייתי שמה [illegible]
שבדים הטוב שלום ואיך נמתי הייתי בבתים ואשרתי הנשה הלך לבלה בה אמר [illegible]
לבם והיא נם הייתי בבדתים ואשרתי עם יבוא הוא לבתי וכן עשה והלך לבי ושלא
אתי הנשה הלך בעבים שאולם שלום לך ועל בלי בתים הוא ישינה בתוך הבתים [illegible]
אותו שמע תבעתי אותו בפה ובא עליה ובעל אותה ומאותם ובלאה הוא [illegible]
וחסור שמש כתסר בינה אמש עונש עבירה הלך ובאותו מעשר אשר [illegible]
הבתים עם הנעד שמעתי שמו שנחזר בלבב בלבב מעשה עם הנשה הלך מעשים אשר [illegible]
וכן אשרתיו שמעתי אחר עד אתי תקיה מעשים רעים הנשה ואם תלכתיו לו [illegible]
בפה ובפה מתבים בלא בין בפה ובפה ולבתי אתשי לו אתי אחר בחלל הוא נדר [illegible]
בחלל ישלו אבן [illegible] חטא בה בגרם ונלה אותו שה בעשה בלו ומעשים [illegible]
ונדר שמעתי [illegible] שהוא עשה מעשה רע ובן פלוני בלשבועתי [illegible]
שלו הנדר הלש נגדר אלא ישבב בבתי פלוש הלך אמש מעשים הבשים אשרה הנשה
הלך אלא בראשר שבבתיך ולבדו החבראו בלילה בחוט ומפשבה לא תעל ושבב [illegible]
ובלי בל בחבראו ומפש כבש לך אתשאו בפש הלך ושבב בבתים ובאשר שבלי [illegible]
בבתים ישבב עמה ובן עשה שמעתי הנדר הלו ובבואו לבתים הייתי עדן אחותם
שהיא אשרתי נדרה ושאל אותם שתי תלך ושבב והשיבה תבקשנו חלש עמה אל [illegible]
חנר לבתים ובלות הנשה יהיה לשרתי מעשה לבל בלילה הלך לבתי הנשה הלך [illegible]
האשרתי הלך שובבתי בחברה ולבל ידע אם היא ישנים אל [illegible]
ואמן בלו ואין נשבה ובל מלך לשלום ושבב עמה אחר [illegible]
שמשתים והלך לחדר אחר ושבב שם ובאשר שבב ראובן הלך [illegible]
שמעתי מה שעשה הנשה היה הלך אמש כתסר בינה ובתוך הבתים [illegible]

בא נער שמעון ובנו אחר ראובן לשמעון אבי עליהם לאחי יש גם אתם תגדה ולא תבול והליב הנער
שמעון בדעתו הוא לעשות תשובה בסוד יד סנופים ותעניתם כנים ל"ב תשרי הלכב נכא לרבי
ולתורה ובנו על מעשה בית הלל בפשע נגד שמעון הלל ובתוך כך עלה שמעון הלל אל
המעשה רק שלשה שעשה לו שבועות הלכה לו פלוני ואחר כמו לפנים כאותה תאו
וחרם נתשם הטיב בפשע האשה הלל ובפשע בעלה והעיד ראובן בפשעה בדברים כהוויתם
הלל והיא הליבה שני עדים בה להלה ואמרה לא נעל בה אבל באמצע מקום והוא הליב
שבפריו פנו שאחר אמרה הזא ואפילו לאחר אות נפשו על מעשה רק הלל ובבעלה שאם בה
לו תשובה על מעשה הלל ואחר חרם ובדשמו אות שמעון הלל על מעשה שעשה לו
שבועות הלל ויפר לו אות המעשה הרע בדבריו בפשעה ובפשע בעלה והיא גם היא
אמרה שאני הזא והנער שמעון אמר לה היאך אתה רוקם לשנך הלא אמרתי לו שאחותך
בכה בבקר ואמרתי זה המעשה רק שעשית עם נער שמעון הלל וכתבה לה שאני הזא
ואחר גדר קנסר שמעון ואחותם זה בה שנלכו לעב עלי ועל אחותך ואש אבכל
עליך לפשע בלי ותשבר לך חרפה ואחר בברתי לך הלא המעשים רעים שעשיתם עד
עתה כי בה שבועת לו שבועות הלבר לא מיה הפעם ראשון כי כבר ובה בעל אותם
וחיבל ונתן בעלה הרבה ואור) כבר נגע בין הבנים והבברה אמרתי עד לאחר אחר
שלא יעל תשובה והליבה שהיום לא תעשה מעשה מגונים הלל אז אמרה לה עד
לא תעשה המעשה אחל עם לו תעשה עוד בדברים הלו ואמרתי אלו אפשר אמר על
נגד לו כך ובה ראיתי עמם ואמר לי שראה כבר פעמים שישבתי סמוך לו ובה פעמים
שתיחבתי עמו ובה פעמים הנער לו היה ישב על אותם אשר היא שובתי בתוך
פעמים בפשע הימן עם פעמים בסתר כל דברים אלו אשר בפנים ובפשע בעלה והשמה
גם עם נער לו לא תעשה שום מעשה רק מהלל והלאה ואחר אלו נער שמעון אותם ואות
לו בחדרו בחדר אחר ושמעתי אות עלו של שמעון הנער כבר לתדרו ואחר שנער לו
תבה אות כתבתי שלא לפתח אוניים לאחר אחר לאשה הלל הלא אותם אמרתי לו שמעון
ולמעשה לא תעשה כך ואש מעשה שיבעל אותך בחריפה ולא והליבה לו עשה מה שבתלתי
לבל אחר לה הנער שמעון והיא הליבה כל דבריו שקר וכזב והוא שיחין לא נגע בו
ומה שעשה כלל שבועות סיפר לה אחותה משרתה הלל אבל שבועות כמו לבתם והיא
היתה הלם והוא ישב על אותם אשר היא היתה שובתי והילם אשר לפנים אותם היה
לעלה ולקח אותן ושם לאמה ויהי כאשר ראה אחותה הלל נגדר בו ומה שסיפר מעשה
הלל והבא שני עדים בה והליבה הנער שמעון אם היה לא תגדה דברי בנים ואותם
חמה ומה אינכם לו אש רוקם אתם אות עלי ולשון תשובה לפנים הלם
ואחר הלילה ראובן ושמעון על הנער לו הלל שבעה פעמים אתיחד עם האשה הלל ובעה פעמים
ישב על האמה אשר היא שובתי פעמים בפשע הימן עם פעמים בחיבור והנער לו אפר והבא
שמעון לא ישב על האמה ומעולם לא יחוד עמה עולם בפעמים אלו אפר הבא
לו בשלמה הנאמה מה שלל בכה לל חיש לל מהרה כי הבריתה אמה הלל מבעלה מעלי בלל
ותתיצב כלא כלים ומעמד לל. גר כי יבא דברי נגשת ומה לא יכתבלו תשובה אותם באי מעלה
בראמה מה שעלה בל ואת בתר והנעלם אבל בפיורמו עם ובנו אלנו בפיים שלום מאלה ומעם
אמר הנער בפעמים הזה הכל אשר בראובן שמעון פעמים חנפל מיבינמל והמתנים יעל

הנה בנבעת בה לבעורה אשת איש אסורה למעלה כמו שהבין בש"ל וכתב בסי' עט באה בלא התבא אמר
אחר על אשה שנתקדשה ונתן עליה כתב א' בפלגים בכרוז ואם הכתו מאיכא תפי שאמרו בנתה
עמה נמשכים בפלגים ביבורא בשם תר אז תכי כמו הראבן בתשובה והמאור הבין חס"ל אבל
אמר כמה שבלה לומר בונו חר בעל בכל וחר עכ כמעשה בכל בנתם בחב אמרה לי ביבי אתם
בריבתי וחב אמר ביבי אוגלה מביבתי כך מטעם אחר חוץ הרשבא שם על הרמב"ם תשובה עמו
שע שם סי' לב וידעתי בתחרוני שם ואם כנים באיכא תפי סהדי שנים אסורה לבעלה

אם לאחר הדינים לי בשם באפלגו אי אמרינן הכא פלגים ביבתם לא הי' אלא עכ אחר על לעלה
ואין מטמרפין אלמלי בהיכתי המאו כמה סי' רא כהנהה ב' עדים כמעשה מטמרפין אלמלי בראו ב' אב
כיצור בתבי הא לא תבי הא והיכתי כי' כסי' בה בהל לעבדי טומאה כנים בתמוייתא אטומאה
רבים אמרי לעלי באסורא לעמם עבדי לבן ומנוחו הנא עמרבי כלים שהרס עי בלי בה אינם
רבים אמרי לעלי המינוי כמו שהיכתו כי' כלים הכיל והמאש שהכיאו התפתחו בנטל כאו א' שחרתו
לבעלי המינוי כמו שהיכתו לי ובכה הין אלמלי בלבד עמם כיל כלים בה כמר בהלוה ט מטמרפין
בין הערבי אין בהיכתו לי ובכה הין אלמלי בלבד עמם כיל כלים בה כמר בהלוה ט מטמרפין
לבני אשה בשיכי כבינו עלמו בכתו אחת כלעמן לה. עכ

(ולפי בדה לבי בעמו הראבם סל עכ שהבתם עמתם לפי זה שפ"ה הכ' אם אחר כמה כ' בעמנו
כיון ואחר כ' בעמנו בשמעל באין מטמרפין כי לעשן אנם ומעכ והוכיח שם שלמה בראבם
אלמלי לא לעשן אישתו עכ' בהי כבר אלמלי בהשתו לא כמו על ספיקם פסולים עבוהבינו
ובה הי' כבעמנו כיון כבר לפי זה שפ"ה הכ')

ובכה הכ' יש לחלק בין בינים אישות לעבדי בהיכתם כמה סי' יא ובתב סי' לב כתב
ולעבדי כי' בעמנו בעלו הי' בינים בל הי' ליה בל יש לבעל אי בינים ליה כל ואין
מטמרפין אז

אדם בפרהסיא וכמו כמו שמעתי מן אבי ז"ל שהיה מעשה בא לפני חכמים אחד שהיה נשוי לאשה אחת ולה בת אחת ולבעל בת אחת מאשה אחרת ונולדו לו בנים ובנות ונתיחדו עם בת אשתו ונולדו לו בנים ובנות ונתיחדו עם בת אשתו ונולדו לו בנים ובנות ונתיחדו עם בת אשתו

ואת המאה לבתי [illegible] בבא סי' עלמ שמסופק אי אמרי לקרא לאחר גט לבית דין
לחבורו אי הוי גט כשר [illegible] ובדעת הגאונים הסמ"ק בדיני שטרות שהביאו בהגהות
בשטרות עבדי חתומה לאמה בארבע עיבדי חתומה כדתי בה לעבד עבדי עבדיה עבדיה :
לפיכך אינם בשם לא אומר כך אלא לבעל הגשמים שאינו לא כלום ואם אמר לא הוי
על מה שכתב הגיון והרגש בשם בנחור שלמה אחרונים מיקרי בבא בשם הבעל שאמר
עבד אותם שהם בדים שיהיו עבדים בנחרי שלמה ועיין בבבא סי' לד בהגהה כדי
נחור שאם שטרם הלך עבד ובעדות ליה לבעלו אי פרוש על הגיל והבעל בכתב תמסלק
ראה אחר בהגיע שלו אין משתמשין עשום בבדל והאולה כדון שאמר שם אולא עבד אחר
נתחוור לשם לבעלו אלא לשם בעלו ובעל הבי בבבא סי' לד איך הגיל ובעל
אבעלמא הכי תמסלקתי וכי עבד הלקחתי לא ביטלן בעבדי לבעלו לבדים לבעלו ובעל
בבבא אחר אין חושלין לבעלו אלא פירוש המוכר מוכרלו אם נתייחבו עבדיהם עבדים
ואחר בבבא הנחור של בלוך ואל שלרבה ואיל ואלה מאו הנע בעבדים הא לבים בעבדים
בפרש בי עבדים יהיו אומרים הלהן עבדי יחור הן הן עבדי בבבא והבדיקנו שנים מלא
אלא כים בבי עבדים לא כאו עבדות בבבי אחרים אין עבדים ואלא בבבא ובו שנים
הלן ובהו בבבעים השבבי בפי הנוכל שבי ובבסים בחמסלקתי כאו שנים כמ בבים
שנים אחר אין בבים כמ אחר בלחרים ואל בין הערבים בה תיבה עבדה ובו שנים
אחר בלן בל תעבדנו לחבים ובאמר אין בבים בל שם ומסתבבא בגמ שבדה הוא אחר
העבדים אבל אם כאו אותם שבי הם כאים ואינם נבדים לו אם בבים בל שם
לפי שאבדם ובל שבעבל בים לבים עבדו כמ אינם מעבדות בל היו מסתבבו בגמ
שבאה אחר העבדים עבדו בבי מסים בו שחבים ואל עבדים בדולבי שבל לבל אל בבי
ספיעו בל עד שבולבל בשובל לחבים ובשל אל בבים לבין בים בהבין לבבים ובחי
והבשם בבי שבלחים עבדות ומה בסים בלאו בבבים בשם שבבים בבבים ובחי
אלו בבבלאו הבי מעבים ולבל לו הבים בבי בבבי העבדים בשם שבבים בבבים
לבל בבבים בבים ובבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים
בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים

[illegible] ועדיין הוי המפרשים רבנים ולא פליג שאולי אי אפשר [illegible] עמוד שעליה חוזר
לאחר שהוא אינו עדיין תלמיד ולכן לא פליג ונקטינן דמתני' הטלה אפילו בכל אותם פ"
האשה מלים אי אפשר האשה שם בעלה התבונן והנה ומה לי כמה פעמים יתיבן אותם והנה
ומעבר כמה פעמים בשיטתו אבל בכולם באשם באפשר התבונן להנה עינך בכריה שלום
ומעבר כמה פעמים בשיטתם בשיטתם עליו שאולי אי אפשר תמה לי כמה פעמים התבונן
ישראל ונמצאו כמה פעמים להנה אפשר שיטתו אפשר עינך חבילה הוי על כמה פעמים אי כמה הוי כי בכריה
על שניהם היו כבר ולהבינו בעינתן לא אפשר עשוי בהתם לא שייך פליג
כמה בתיא עלמה שמן. על כך הלא כמו עמוד שבטלו עלמתם כשלה כולו כמה בעמדתם
כמה בתיא ולו אי אפשר לעבר שם בשו ונכרם בן עלמו ונכסי נמצא לה בנוים לגבי עלמו ולא
לגבי עכשיו ופליג בהתם מה שאומר על עכשיו בשלו היה מעבר על עלמו ופליג דוקא הכי
כמה דכי הדרב כמה חיים אל לגבי להנה אל בעצמן בינן באמרו שבמעלם הלא
הלם ובעו השוב אל עינך בראשם הוא כמשל השוב לא פליג ולא אמרם אינם
עצמו השב ובה מפלו והמרבה אדה בהה מרבי מיכן כלם אבי הקבלי בהאי מלאה
בבל בעצמם אינם שאינו לבינו אוזפי כמשל עמדו לגבי הלא שלא כא לפלו לבי בעצמם
רק עינך עצמם היה כמשל הנקבות הכיבנו והה הכל בעצמן בינן שלא פליג לאמרה
על כלה ותל בה שלמה אינם מחולקים כי לאמרה כולם והלם היה כמו שהמשל הבלי
אינה תמרוקים עמם אם כמו להומיך לא פליג ומה אם לאשכנים ומה הק בהשקה ובכל
הכבוד הנעמלה כמשנתם פ"ל כמה מבני הרשבא ובלא עבר שבעל השוקם המובה
עלמטאיו ומובה שהיה עשרה אבל אשרה הלם אבל האשה הלם ונכסל עשה ובא עליה
אין בלעבודה שלא בהלם כולם כמרדעל אין אדם עשים עלמו השב ואי אפשר פליג
הלא כמה הרשם אין דוחה פליג ומה הבא הסעם פ"ל ואל כלשונם הלו שעיבר
מתלל פליג כל עמל ואין לומר הואל שאלו שלם הבינו על לא אשה כמה פעמים
על הטמא שאשה שמעם עליה אובדם עליה פעם בפעם אנשים בעם בחור והוי כמבי
כבוד להוקשבעלה על עצמו הלם ואין לפלוה לעבוד שמעם הלם באין אדם עשם
עבדו כשם תמא בזה לא הוי עבדי כבוד כמו הרשבם ושם פ"ל ראיה שהבם שיעם
מעשה בר' שאלתיאל בא לם בסמך דומה לבולל מעם להבינו כמו אחרון כמשנתם
אלא הוי כבוד אל שלא ראוי לשמש ומראל לעשות בם ואכלו אחלם בהוי עבדו עבה שה גולה
על הטמה הלם עבדי כבוד עי' אין לבנות עי' אין לבנות בם ואכלו אחלם בהוי עבדו עבה שה גולה
רשא פ"ל מא בהתם אחרי שיש לה בנים שבעלה ובפרט בעבדתם שיש לם אובל לם כמו
ובי' עבדה ופ"ל כמשנתם
על הלם שלמה לם ראשה בו אותם ובעלה בם אי אחרי לבנים הבינו בן הבנים אחרון ובפרט שי
לם עבדו שבעל לם שלא כמו כלם לסמוך עד שיסכימו עבדו בגולי השורים ושאה בגולי ישראל הם
הרשא ונשו הנעלם שלם והנעלם שרים לבנו ומכל לו כלם לסמוך עליהם עד שיסכימו עבדו
בב' אחד ובלי הנעלם עבדו ואם לבלבי כמה בכל אחרונים שה עבדם ובשם הנעלם שבהלו
בבלבי שאם לא יסכימו עבדו אחרים אבל באחרונים באחרים כבודם להתבר שם בינם בכל
לא בעבד נעבדו אחרים איסורא אבל יהיה בבלבי בעלים לם בבאים יראים אחרים נעלמים
ונשה עבדם ואבלם אחרים שעבדו אחם הבעיב בלבלבל שעבדם הלם

בב"ד יום ו' יב' מחשון תקל[illegible]

שאלה הנדון רב כרכו לחזן גדול אחד כמשפחה הוא ניחו אחד מחנ
הגדול הנבון מזרח ומנבון איכב ורוב עה"פ ש' פגל מהורה שמעון נכ

בבאר לבנים שנים יושבי אשר מקרוב משרתות ירה ופעם בפיקוח נפשות עלמה מלחמה
אחר שהרבה ב"ש ניה אינם ה' מרחמן ראיתי שקלו אדם אבריו לדברי הפילוסופים
ראשונים ואחרונים פלפל בחכמה על מי אמנם ב"ש בגלה כי ראיתי כי הל מקלע
ומסולל מעפי בנפה ונלט הסולת ולא אחתיר תחת לשון מלוכה הלום
ולא מעיה כי לחזורת אשה בו אסורה על בעלה ובפרי דם הבעל מאמין לדעתם
ומוסלק בעדת עלין כבר תבני הנה מחלוקים בדי לגמרם ידו שנים והלבא בדבר שמוע
הלא סמוא ומן אם סמוך על הנדר שמעמן אמונים המשרתות שבנתה בלשונם
על מעשה שמעמן אם מוחזק כמל מלך שאול אם לדינים סמוכים בדעתם בך הקבאתם
שם עבדים עבדי טומאה יותר מכל עבדי טומאה בעלמא אבדי בהם אין מנ-
בר שנהגו בחמל מלוכלכות כך אמר מעשים כנה ומלכים שנהגו אנפים בע-
בד ומקבדים הלו הם עבדי בעלה אמר. והם בנים לבל סיבלים וכשלאתם
עבדים ופלגם בדבקים שנאבדים הם מלה אמר על עבדים אינם נאמנים ובאלו
לא הגדירו שום דבר על עבדים וכבר כתב הריבלש מה שלא על מדרכי בקשה
כתבו כב בנמס מלא שנל מדי אלהו מנר בעבדות ומלן אלו שבדי רבא אדר רבנו
ולגמ הזא ומחר שלפנים להרגל ב"ב בנאם אלו ולא על עבדו שהלו אמרנם
מאות בטלו מעבדים כל אלו ומעם בטל על עבדו אינם נאמנים ובכל אם על
חבירו אל מבן בדבריה אינם מעבדי עבדות כל שנאמר שהוא בעבד עבדות ומלא
לא אמר על עבדו כל אב כך בנמס אמר לבדי אמרבי זה אמלו מלקו
בעלו לא אמר כלם אב. זה אמר על חבירו הלא מבדות אלם ולא בטל מעבדם עבדם
אבל זה שאמר לבדי אמרבי אינם ומלומאמר אינ אמלו מנר בעבדות
אם יהיה אב בעמן בדבר ראובן שמעון זה אמרו על עבדים אין עבדות ומלא
לא אמרו בנים עליה עבדות עבדות לפי רבי ריבלש הנם הנא הבקר אין
בדבר לבי הנם גם זה שהבנאה חלוק בין אשתו בנים אבי לא אני בנים
עם אשתו בלא מבן לבדי הבלש אינם גב אינם בהא זה שמנלמלם
בטלו לא אמר שאינם בעבדות עבדות על עבדים

ומלמלו זה שמלמלו הנמס בנים לפרל מלמלו לבדי פלבנ מלמלו
בדבריהם אמר לבדי אמרבי ומלמלו עבדל. מבלנו בשמם
בדלא זה שהוא מבר. מבדות לם גב בך בדבריהם שלא בעל ה
עבדים ומבר הבדות לבמלו אמרבם פנ אל בעמן זה שהם בנים

מבר לבל

אינו לכל תשובה אבל לא אמרינן אמר אשר באו לפני כוונתם על עניין לכל
תשובה גם לא נכנס לב לדבר אבות כי לכל תשובה אלו בפשט אשה וכלה אבל
זה שבאו בפשט כך ובפני אשה ובפשט כלה זה היה כוונתם לאמור ואסרה על
כלה אלמנה תשובה לא היו צריכים לבא לפשט אשה ולא אשה ולא כלה. ואל עיר
לאמתה ואיסור בכלה על כל כיאה וכיאה כאיסור ורק הי כבאי בלא ישו
ראה. מה אשר בך רקבה בתחבו של מקשרתי הדבר ובאוריתא היא ואל
הבטר הדינר היה לחר לאשה אחרי נתה אבל אינה לבחני הדבר הלינים
בבדרים ועה שאמרו עתה תמקחו בחבים הם כולל החלוקי של תמ שהבאים
רק כלה שבלי גמ בשמלה לוה לך / (ר"ל בלא חס מל לב אפילו לפי בחבו כמן אין
לחור שעגר כבדות שנם חתנה אה

ועה שבבר אחל הנשמן נכן לשלא היתר לפ שבאה עדות שיוחבר לאותן הפסני שפלא לאוסרם
על כלה רבל ועל לל עשה רק עד אחד על עשה ראובן רק ראובן ועל שמעון רק שמעון
לא נבטלבו לאותן בעדות לפרק לא כן אחוב ואלר לפש רקבל הלא פסני שבאו
מר כבל אם היה חבורה לפש אחר שנשאה הנחב שלבל עם האחר לבטלה על כלה
יבטלו רשא כבל קלו בהנב סלי ן וכתב אלו חל בבל לל הייא כבאו בלי ולבר
אב אמרים אה שהבדים לפש עד אחב כלא בראתה בינתם אלא בטלה להבטל אות
עד שלשרפה הנחב והי כלא עדים ומן פרה גל כבל לל . אל אם הבדים
לפש אחב תלא יולל להבטל לור שלא הבדים לפני לפי שהנחב אל עב והיא
לא הבטל את הנחב לור אלא אתבדבר לפי בסיבה לא הלא שהבדים בפשט אל
של שנחב כלא כאתה בינתה עם הנחב . שאל עדיין יכל לבטל נם לבעל . ונם
בהבי עבות עדות . ואל חלא הנעלה בשבעות שהנבה הנער שנעלם לפש כל
לא הלים לבבר עם הנשה עלה שאמרה בפשט בל שאחותה נערה לפי שכן
ישב על הנטה אשר היא שפכה עליה והשוב הולל לנטה עב נער בנעלם . הי
שנר קבלתה כאתה שיפם נם על הנטה אשר אל שפכה בה ומשוב הלולם
ומשקתה בקבר הלא יחנה שנשה תבים עלה ובעלם ובבים לחרפה אין הלים נגל
ונה שבולמה בנסא לל עד שכנה בה שהיא לא תשים בל הלים ובבה שהנא
כלו אמר שנעלם הלל שבבר בינתם אתר ובה ושהיה כבאתה לבתה כבלם בל
ואל שם שהבדים שנעלם לפש כל יבל תשבי כל הלי כלו כאתה שהנא בינה

עמו

עוד בנו שאת הנביאות היו אומרים בהר בית ראה כמה שהנבה, ומצד הבא לפני
שמעון לפני ראובן ואם על עצה שמעון יש שני עדים, והוא בעצמו כלנים בבית
הוי ג' עדים ויתיים עבות כלנים מהם ומיד מלוה ומעשה ראובן יש עדות
רק שהבאה ראובן לפני ונם הבו לפני את של שמעון. ונם לפני שמעון וראובן
עצמו הם מרבים עדים ותיכר עדים שני מהם ואין עדות מוחבות אבל אלו
ואותן פוסלין שם שלמה ומשם ואוסרת על בעל אפה אלה בו אסורה
ומה נם שאין להתיר ולאסור עליהם אמר נוזר אלא בדיני בעל כמו שם ותיר
פוסלין ואם הוי עדות כבר והיתר נמי דשה בו בעלה הרי בזה על מהאי
שבסיון והביאו שאת הנביאות לפני אחר כל בעלמאי דיינא בעל שנים הבא לפני
אחר שרצה אינה עשה עדות אבל הכי מלטרפין ואוסרה על הבעל
ולחשוב שאיסור ותנאים להיות בהתיר רבים רבים יש בהשבותם על לוי
ויש בבאה על העטה שאמר בשם בשם הימן עצ"ל

ואם נמצר מלך אין כאן עדות כלל שהרי ראובן הם פסולי עדות שראוריתא שבאלו
אינן שהרי יש של ראובן שש עדות ראובן שהבה לפני רק לפני אחד של שמעון
ומלה ראה שבעתה עדים הוי ראובן פסול לעדות ונם שמעון שהבה ראובן
לפני ואם ראובן פסול אלא ג' עדים בשמעון אין לפסול אלא עדות ראובן
לפי שהוא פסול בראוריתא אחרי רק יש אחר עדין אבל נשאר שמעון בלבד
עדות וראובן פסול לעדות סלק כל סעל הזאת אסורה אבל באם
נמצר בראובן פסול לפי שהוי עד שהבה כמו ראתם שבינתי אבל שמעון
היא פסולה לבעלה שנעשות אבל ואי ראובן כבר יש כאן שם עדים כלי
עליה ויותר והואיל שאחל הנעשה נמי בה עדי והשיב בעדות חוש כל עבירה
לא מאחרי ולפשוט לא יתיר להיות בחר אם לא שיש בינו עמו אבל. בלי
אי שיבלה כלא עשרה נשים עד בפסולי לראות ההיתר
לה נעשה בקורבא נמי כתבתי וכתבתו שעשים שעמו תר אחר עבדו שבעמד בלי שמן
תורה. עדות שבתי נחנו מרה טבלו עד שבעי נחנו הוא חלול המרה שמאל אבלו לבמה
רק שפעמי ו' יש חלול מרחם כל אחר לחתן וכשות לרבי הרב נמי הם רק בהתבות
נולדים וכתבתם בעל נבל סאסור בנו בם בשם גם אשה שנעשה אותם לבעלה הראל ובעל
אמרה לבעל שום אנם ומשם המקומות פסולי לא הרגשתי מה שאלות הנעשה נמי ונם בבר
הוא תשוב להעדים לשלה ומשם תשבים שלה הקיימים פסולים כיותר עדי כתשבן ובמשם
בם בבעלבב בלי אם אל חלקם לבני יעקב בבי ויהם אחרי חבמל/ אמונל סאם בשלומם

מבלעדי גזרת על ישראל הגרתם אלהים אחרים הרבש הנשנים הנאלו עזוב ושנאל
החרים והכני אבני הישראלי ל"ע פה כבלי הרבה אהורה נחמנל סאא
נתן יאיר ונזרה עד כי יבא בארץ ומורח

ומה אל הדבר כלתם כמבן הרוה ויהי בקראי שני נשים אחתם ואשתים על
המאה כי ולדים כלו מועלה מרשאל מסיקרו והנם ראל לבנים הנם הנש
מה מעפתר לבאורה אשה בו מוסרה לבלה שהרי אם הבעל מאמין
לאומנם ומוסר בלתם אל כמו כי תבי כמו שאומר אבני האמצא
ומן אם מסומן על הנער שעמן נם נעמה השרתם יבבתם בלבנתם
על מעשה שעמן אם סומרתם בלתם כמו אחל לא עמין מר בהנבתרצא
באותם סי סעמל כמם מהריך בלא יכל לומר שמאמין לעב אחו אם
מאמין לו כלאר בבכים כמו ואיתנו לבמאו שם בשבריך אמר מאמין כי
לבעל להאמין אלא עב אל בנים ליה בעני שובא ואקלו נאמנאלו כ
בבחבתי ומן שהבתוב לעמל אמר הכתב בלא הימנה רבו ולקשל
ומכ לאותם הנערים ונעמתם השרתם אי כלבה מה יכ אחל הנים
כלא הינא מאמרה שאלך מרם בה ולא כלתם אמן ומכלי נימן כתב א
מעלתר באתם כי כתב מוכים יכ כמו מאומר מבני לבאי סעיא
הלו איתנו כמם שמואל אמר כך לבאי סעיא ומכתם בבא אנ
נמנן עליו נבי תבי מע אל אבני אי נאמנאלו כעב דותב אסורה
עליו ומינן מר כמל סי נמח בנות בנבמה סעי ט אם כמבם נמנן
לומר שמאמן לבתבי הנעב אמרתם בבנבן ב יבל אמנן הנערך לבמאם
מבה בבב בבכל מלה בבתובים שמעלה הינא מעמן כן לבנבלתמה

מוב כמם מעלתר לאחר מה יכבן בבתבי ריכם סי אלו ולפי בבתבי ריכם הלל המלוך בעמבן בין
אשרב בנבם אי לומר אני בנם עם אשמן בלא הם אינם בבבא מן שמעלו מלמו מנמל
לא אמר שאינם כבמבתם מעמתם על מלמו אבל לבתבי אחר נם הריכם לבריכם שמלבים
מלא כי בבתבי ריכם הלל לפי שאינם מבמתם מעמתם לאו בינבי הלל כל מעמתם הבינם מלבר
בלא הנא הבינאו בבלבינו הבינו אמנם לפי מעמתם לבמאם כמבמנו בבבלבם בבינבם הבינם הלל
ולא מבינם מי שמאמן על המנבי הלל שבי מנבלה מלונבי הבלת כל הבינים המשנים ו
ובינתבם על המנבי הבם לבמי בבתבי מבבא הלל ולא ידענו שמנבינו בבתבי המלבי הלל
כמו מבלם אחר נבם לחלל מן המנבי כל בבמבא מבבי אם אמר אני נבם עם אמנם הבינם
אינם נאמנים בבלבינו. אמנם אם אמר אמתר נבם מי מבינים בינבמא ובבם בבאלבינו
ומבינו בבי בבמא ומבלמתם ובבינא בבם ומבמי אינם כבא מבינו אמתלאות אמנם

ואיכא מאן דאמר דלמ"ד הכי ניחא אמאיסא היינו ולא מחזיק שמן כאותו שאינו פוגם
הקדש בהוא ואחר שנטרפו והרמן אשה בלילה ביבוחו כו' וכבקשות גבי עגלה ערופה אלה •
הרגתי בעיני שמה את אל לא שפכוה הרגנו אלא בהכי פלגינן דבוחא ושייריה עיקר הדבוח
כתיב ידינו לא שפכה ולא אוכלין כי אם אחר מן ולא שייריה בשאיסה הדורה
פנים באחר אוכלין כי אם לא הרגו ולא עמדו ולא שהיין לזה שרמזו אל לא ולא
וכשל אחר רבוסתה והלכו על עיקר הדבוח שבוא בא להדבשלה נתון בפלגים
בבוחא. ולא פלגינן בבוחא כאונס באי שהיין לך באונס הוא עד שחזר שמן פגם
באחר באל אונס ושאר באמן לא אחרים שה בלא אלא אינו וכיון בעיר
הוא אל עצמו הוי כאלו לא העיר כל כאלו לא אחר אנסים כל עד בגיר
השבא הרי בהשבא כתב והביא אלוף באין מבן נחב כו שאחר לדברי הראשון
וכתב שני על עצמו שבוח שהוא כמו להעיר עליה שמן בפלגים בבוחא עדיף הרי
הוא כתב בכתב האשון דזה הוא הטעם של השבא

ומה מרכתר ולא אמר מה שרבו בפסח כב ובפסח אלה ובמלך שם היה כוונתי לדאתי
ואסרה על כעלה אלמרן שנתן לא בדיעבד לפסח שלה ולא הי אם ולא כעלה ואל
עד לא המאי מאיסרא בכל עלה בכל בעלה הרגל מקבת אים מנחת אחמא
ראומת ומשעם הלון לאחר לא שה באחר לרק יב תשרי הדבר גם לזר לאחר הכל
בפסח אחלי תרה ולא תבא לזר טאה מנו לעל כב אחר בפשהם שה שאחר
ואין כתוב עלה סי' כה ששעה שי שהעיר לפסח בב לבל באחר לא חל ליה הנאם
הכל שעשם של השבא כבר בכתב הראשון

ומה שעתרי ולא אמר פסחי שהראו סי' כבב אם היא הוברת לפסח אחר שנאמרו הנחר שבעה
עם האחר ואוסרו לא כעלה הבאו הנאה כה סי' עשו ונתבב אלי חי סם לא לא כתבלל
סב כב ואם אם הוברת לפסח אחר לא יוצל הבאתם לזר שלא הוברת בפסחי אם שם
שנתאם כאלו ראתם בינתה עם הנחלה שאולם שיין יכלה להחיש אחר הבעל והי עלאת
שיחוברת ואם אלו הדשה בשבעה שבוה הנעי שעשם לפסח לא חלי לבבב שבי
הנאה עלה שאחרת בפסח בב שבה שאחותם גלה היה על שבא ושב על הנטה
אשר הא שבבכל כב אל שבר בפיקום בנאחם שיבא נעי כב אל חלי גבל שבה אל
שה שבוה נעי שעשם לפסח לא יב תשרי רק הוא כאלו רואתם אותם שבע בין שאם
הא הוברת בבפנים שהוא כאלו רואתם בין בהוא לעוב הבת שעשם לפסח כוונם
אוכל על שבעה שעשם לא בל עבים והוא עלו בלי כב אל עבל בעלה בבים אלו שבעה
שבעה תיאר בלל לבחות את הוברת ואחרה טבאה אבן בשאי אנסים הם בשאלה
רק אלו נתנם שבה מאחר הנלל בהבלל הלם לבבר לשמם שהיא כולם אחר שהוברת
בפנים שלא בעם הנשבר בעבאר הטבשה לעבל אל הבאר נאים הוא הוברת
לפסח אחר הא ב לעבר בהבי עבנים כאלו ראה בעל שבעה בעבר הבבר לא נאחר עבלם
ואין בבבר לפנים לעב בעבר שאסרו לא יכל לאסר ואחרת כלבי לאסרבר ונאלי כלים הוא
לעבם
בבעת אלבנם בהבי הלבר שם שבעבם שבלא הבשם בבבר על הבשם בב לא אבל להבל
בשבבם הלבר הבשי הבעל כבבי שהרשי הבינם בבבי הלבי לם נאם כלאה בת בבינם

ומה מבאי בבאי

בשו"ת מהרח"ן ח"ב סי' ל"ו שאלו מי שיש לו אשה ובעלה נהרג לפני שנים רבות ולא ידע
אם נהרג בעוד שהיה עדיין בחיים ולא ידע אם נהרג אחר שנפרדו מן האשה ולא ידע
אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה
ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה
ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה
ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה
ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה
ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה
ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה
ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה
ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה
ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה
ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה ולא ידע אם נהרג אחר שנתגרשה מן האשה

שכפרו שלטונה בכרתים יהיו עדיפים לאחר שאחם הנושע הקדוש ברוך
הוא ש"ה כפה בתים מהנהר שיעשה נס

היום באים לבית ומצאתם את כתבי ערוה כלו אגב בטרידנא טובא אלה כאדרים ובפרט
ארצותיה כלשון אדרתה גבולתה שמלו אולה ודי לי הפעיל אתה עלי שלא אהי מתעצל
ואחכל אשים פשט להשיב על עיקר כתבו הראשון ואשיב על הראשון ראשון ובעם
הנם הנם כל זה עיקר בהנהגתה ראה באומה סי' ס"ו ג' בשם מהרי"ל דל"ל אשלמי
ויתב שלא לדרוש כי זה מכתבתה ותורה אם אחר מהם נמצא כתב תכי כלומר
כוונתם אם שהוא כתיב הפוסקי בכל תנאי שיש בו ובפרט באומה סי' אלפים
ומה נם שאינה לדיק ולשון ביבן שהרי יש כאן שני ולא באמת לדלג בה אי שהמן
ובוודאי כתב זה שהשב אחם הנאמן נס שבעל מעלה כתבתיה זה שאינם מעכב
בכתבו המושלם ואם אינם כל לעשות בה ואל זה לא לשוב על בה ובתכיים
שאינם. ועיני כתבו הוא מסיק ו' טלא מוחה אל בסעי' ב' אומר אלא בכל תשלא
ובהיות לו כתובת פרוצה מעוות ובדיו ובשובתם ראה סי' יב והשלמה ובקשתם אחר
ומה אי כלה זה שכתבה חלת הבא אחרה שלך עלם בה עלל ולאו כוונת האמת
שהיא מתחלה עד בתשלום לעב אחלם בהעב נמצא לו כבר תכי אינם חייבים להולאה ובם
הוא בדבר באומה סי' קטו הרי עשיים ובכל נתבאר לעל בשרבי הטוב נאמן
בכתבים יב ובאה שום מגוה שפתי עלם ומי אתמן בכבי הטוב שבים
כתבים אחר עד אחר שבינתם אינם חייבים להולאה בבית אבש אלם שום
לגוה שפתי אסור לו לעשות עדה אם הוא כותב עליו ומאיזליה כבי תכי
וכמי עדה סתם וכתב אחם בדאם סוכתי עליו בשבי יוצא ויתן כתובתם
ולא כתב בשום לגוה שפתי כלחוב הוא כשב כתב ויהבו שם כתב
שם שורה ובדם לדו כב ואקשר שופט כל כתב כתב בדאים אלא
שום לגוה שפתי ובם כתב יוצא ויתן כתבתקלע אלל אחיו
עכתם אם עד אם נמצא אלו כבי תכי הוא אחויב להולאה שום לגוה שפתי
וכתב לי לאחר שבתם הדי סמא טו והכי אשיב עכבי הרי"ל והרא"ש שכתבו
חייב לאבוקה ואם הם בבי הרמבם והנם לה בבל אחר אלל
בעבם זה שהם שם עדים ואינם לגוה שפתי ומקום שבנו
ברמיה בפשטם וכבר מבר לרבי לסמך לגוה שפתי אלא
עה כוונתי אשום הכי כתבתה הא באם אבינן אל שאינם
לבם רק על הסיום ומלל בדם ראיכא תכי שאחום להולאה ואם לו
אחתם הי כתבתי לגוה שפתי בכתבו אבלה ירד לעומק הפוסקים
ואמנם בעלה

אם הבנתי נכון יש לפרש שאינו מקבל אלא בכתב ידו ולא בכתב יד אחר

ומה כתב לפי דברי אחרים בראשונה אחרונים גם כי בדברי ריבלא הלא לפי שאינם כתובים
אותם לפי שאינם כתובים עצומים ולא ביארו הענין הזה רק מתרגם הבינים הראבד אלא הביאו בדברי
הראב"ד אחר הענין הזה ולא עיין בדברי הלכות ג' מלכים שבדרשה ואין כאן עצומים
כל ודברי הראבד כל עצל דברי ריבלא לא עבדתי הראבד ובאמת אינו מעלות רובה ריבלא
ושם בדברי דברי הכתבה עבדה כל אולם הוא מעיד על עצמו לא עניים דברי הוא כל
ואחרתה כתבה לבשלך ואעל באמרים בסלא אבן הלוש רבה שני באבנים מבה
אבל אמרים לא אמרים כלומר ושיוף כל עצומים ולא הלנים בדברא כמו אם שפיר הראבד
הבא כתים בסעל סולל כל הדר אלו אבדי ראובן ובן דר הדברים ראיתים אבדים אבדים
ואחרים בבלא ואבדו שני דברי דבדבה לעצין בנין בתשובה ובטעות בהדרת כאלו שלא
כל שם תפסתי הלו כיון הראבד כל עיקר רק בלא
ולא אבדתה ולא עצמו אחרון על הראבד הדר הראבד זה הראבדשלנו הדבר יום אבדות
עצומים אבל הדבר אחרון עליו ולא אשר לבתר בין רוב אבל אמרים . ומן הדברי בשם
לנם תפס לא אלא כשכתוב הראבד בדרשה בדבה אבדם רוב אבל אשה לא אמרים בלא
בדרשה הא אחרון בכתל כאשה ואי בלא כשכתוב אין אנום לנשים בהא אבדם אבל
לא אמרים ואי אבדתי בכתל כאשה עצמה עצמו רוב כתב עצומים ועכל ולא ידוע
המאמר שעצומים הלו אלא באבדם רוב אבל אשה והוי כלו לא אמרים אלא אשה
ובפ' נגמר הדי ומס ודאבדם אחרון כשכתבו

לפי דברי אחרים בריבלא אמרים הראבד לפנים ובתלו אלו בדברי הראבד ואין
חולק עליו ישתבחו הרבה על הלכ בדברי ריבלא ולא לא מצאתי דברי הראבד . אבל
הדברים שחולק בין דברי הראבד ובין ריבלא שהראבד לא אמר כלום אלא
אמר שיהיו לפי אלא ובכותב נגה על בן ומוצר בהבאו דברי הראבד ולא ידעתי אם כתבו ריבלא
וכתב עוד ובלא ובכותב נגה על בן ומוצר שאלא שאלנו ובלבל אחרונים בלא כתבו ריבלא
הראבד דלא אינני הראה שאלא בן ומוצר שאלא שאלנו ובלבל אחרונים בלא כתבו ריבלא
שאלא בהי כאלו לא אמר על עצמו שאינם בטל עצומים ואחרון עם הרבה בדרשן בלא שנים
ויבי מן אחרון עם הראשון אבל באמר אנו בנינו עם אבתר בכל והוא ידוע בדבר
שהבי בי הסכל הא בדרבתי פרש ראבנה עין בתשובתו ריבלא מי שלו וכל הדברים
בזה שכתב דברי ר' יצחק כתב עליו ועין בתשובתו ריבלא שלו ודי לנו מן מה
ובן הוא בתשובתו הדבר הלו ושם בבא אחרון אם אמר אמתי בנינו עמי בבל ואם אמר אנו
בנינו עם ישראל בלא בבל ושם אחרים בבא ועם בתשובתו ריבלא מי שלו אבל הדר מה
חובה לא בבא עדות ועל מי שיש כמו שלו שכתב הרמב"ם לא בבל בבא הבין בעיין
ואת בבאות הנעלם שלו אין אם בבל עבה אבל האמרו יודע דרכו שבו אמרה לא
עצום על בין בה שאחרון הריבלא עמו . ומי שהבין הבינו עין ריבלא שאחרון עם
ראבנה בין . ומן בדין של ר' יצחק ומן אבנא הבין שאחרון עם הראשון והלא
באמרו שבה כיון הסמך שהבינו האי בראשון אחרון וכתב עין בבא בינו בלא
אבל

ודאי שיבנו בהבל בו בבה מי לבו מעין האי בראשון אם אמר על אשה אחת שיבנה עמו
בעל בבל אחר ולא שיבנו החולק באמר אמר אנו בנינו דאינם נאמן שבאו לבל בראשון
ולאחרון אבנו ובכן שבינו בבא בבה מי לב אי לא אלא לבאו בחולק הלל בן בל
בבא בריבלא חולק עליו ומן לא הבאו לא בנאמן לא בחומן ישבנו בהבנתו בלא הבא
ומן הסמך כתב עין בבא מבינים כלל בריבלא חולק עליו אבנו בבאמר
הבלבל שאמר בבאי תובב שמעיר שמר שאינו הלל והוא הרבה פלגן בבאי
שבה שאמר עמו ובלבלים ובה שאינו הלל עבו בבלו לא אמר ובן שהאבנה
בחולק על עין בבל הבשם על לא שבאמרבבלו

ואם שכיבת הלוה בקפסא אינני היתר כולם לחזות את הבתים ואמרה
טמאה אני בשולחתם בתי אמורי אינם כי אלא אנשי נאמן באם המה הבה
לפי אחד אנו כי לומר בהני עבות כאלו כיוה בלא הודאת נשמע הבתים ולא
נאמר שקולים ואין בדיני ופנים /ע/ נאמר אסרנו לא יכול לאסור ואתה רוצה
לאסרנו והאמרתי הוא לאותה עדות הפרים על הבדה ולא נתן רשות עדיו בקי עמו
נמה שהוא עשתה אינה אי' חתפה בהאמנא אינם נאמנים לים לאוסרה אבל
ואל לאסור אבל אולת בדעו כלים עדים בהני בכל אבמקומה ולפנים בכל בכל
ואם לא כבלום שהיו לו כבר תבר את הדבר שאמרו לבקה כבר תבר
שהרי אם קבלה בפנים עד אחד ושהפם עובדים הרי הבדו אשתה חבר חתפה
באסורא ואסור לכל עולם ובמקומו הוא מקומה אלו חתפה באסורא
אפ' אין אם חוזרין לבדו ומותרים לאשו הוא אויר נפלה חתפה
באסורא ואל בנאמר שם הלי אינה חתפה באסורא אלא שעלה
לא היה רק עד אחד ובדו אינם בדבר ונלכו לו הלי חתפה באסורא
אלא כאן כהיו מבקשי נאסרים שכל לבי כבל אין לאוסרה בלא
עדי עדים ולא אולם עה יהיה אנדרים שבאה חתפה באסורא אין
עוד תלוים שחוזר בהני כאן שם שקר בהני כבלי כראתה שנעלה אבל
אלא הנבדקים אל בהנאתם כי כאה בלי היינו בעלים באינם שמיה
ואחרים אלא בעלים בעתיבתם ואחרינא אלו כבלים אינה הנבאתם
הנבדה ומנה ולפנים ולא בבדו אם בדבדו אם לא רק אבי ירק
אם בדרך בלבל בבר בבר אמרים לי אם הנבאתם כל לאוסרה נשמעה
אלא חתפה לו בעלים ואחרינא אלא הכל בלי ואחרינא ובאורה
הנבדה אינו בעלים בעתיבתם ואחרינא אלא כבלים אינה חתפה
אין הנבאתם הנבאה כלי אינה אלא לבד בעלים שמיה ואחרינא
אינם מועל מעבדו לא חלקו לנו ואם בא בבר בבר בלבדים שם
עדים אל כהנבאה הנאמן שמיה ואחרינא ואם בא בבי ואוסרה
על כולה הלי בבר שבעלה ולפנים בבר בבר בלבדים שם עדים ואל
שהבדים אין הנבאה לבד שמיה ואחרינא ובעל אם לא מועל
הנבאתם לאסור הבא על הכל אבל כעדים הנא בעלה אם
הנאמן בהנבדים לבנו המאמן ובדבר הלעי הלי כולו כאה שבינם
ואם הבא אם שהנבדים לפנים לבד אל כולם הנה

[illegible] הוא מאה כל שלא הבריח לפני מי שלא [illegible] הרי אשה
המקבל סיה מחיים להוציא רק בדיני שמים אבל אם אינו נוקם ונוטר כדינו שמים עליו אי כפיים
ואין שום חוסרה על בעלה שהוא עלי בכ בעצמה ולשון בסעיף בה ואם היה איזון ובדמ
סודרים על בעליה חיים להוציאה אבל אם כופין אותם להוציאה שאינה רפסקי מהרא"י
שבעצמה אם הבריחם לפני אחר שנשאתם בנחשב עצטרף עם האחר וחוסרה על בעלה
בכל חוסרים האשה עליו הוים ידועים הוא אל בהם שנים עדים ולא יקבלו החלטה
מחקר בהוא כלום דאה. וגם שבעלמא הוי הוצאה לפני אינו כלום דאה אם הלבה
שהוא חייב לו אותם שהוא כלום דאה אבל אינה אינו עליו רק בי. בעה בהנבה לפני
ואם הכל נגד הוא אומרים שהנבוים שנשאתם הוא יכול להקבר עליה בה אינם שהרי הוא מקבל
ובפר אבל הוא שלא יהודים לפני אבל מה מועל שנעלם בנחשב בדא אינו כלום
רק עב אחר בשה שעיב שהנבה לפני הרי הוא עכחל. עמד אחר בה בבעלה ואו
עלים הוא מ אומר ובזוי שבדין הוא כלום דאה והטעם לפי שם כלים לבכר אלה
הוי הבאה כלום דאה. וחלק בשמן בירבן איכא כלים לבכר לפי
בבני האשה אלה אשה אחרים לפשעם משנים הכי היה אחותה גדרה בשמן
לפי שקנו יש על הטה והשמן הוילם ומשה עליה גדרה בו. ואם הוביחם הוא
לפני שנישאו בבבני שאינם לא יחלוק הנדר ומשנה בה ולא יחלק אשה
אחר. בדרך וקבוהו אותם גלה והיה לבוב בפלה אחותה אלא הוא שעיבה בנוסא
בתנדי מבשמן. לא חשב שהוא תבוא גלו והם כלים גדולים שהם משמן הנבו לפני
לפי הוא כלום דאה בשל בודאה

• לפי בבני אחותה המשמן נגד יפה בבני חלקו אחותם תובים וכלים שאמר מה כי
המקבר מלאכה הוים בבאים כלים לבכר אבל אם אחים שאו עדיה מלאה באותה
בן שהוא מלאכה הוא ומה מלאכה בנחלה לפי והוי כבר עבדים בדברים שמשמן
אבל אבא בנותה ואחר שאבר שהנבית וכלים באים כלים לבכר הבאתה בעלה
לא כלום דאה בנותה. אם כלים בבני שאינם כלים דבר שמה
בכם מאלה. ומה לאו לפי עוד שהוא כלום דאה אם בדבר מאות רק שמה
אבל אבא בנותה בשמן והמלאה בא מלאכה עם הנחלה בבני הבאה אחר חלוקה
ומה לה בעלה אלפי לפי בבני האשה הנחלה פסול בא הוי כבר מבר ובנותה אחר
בא אבר בשה ואחר בבני בנים שם בהוי עדה בא אבר אם הוא מקבל ומה מהם עבדים
שם הוי אבר לי עדה ומשל מה בבנים לא עדה

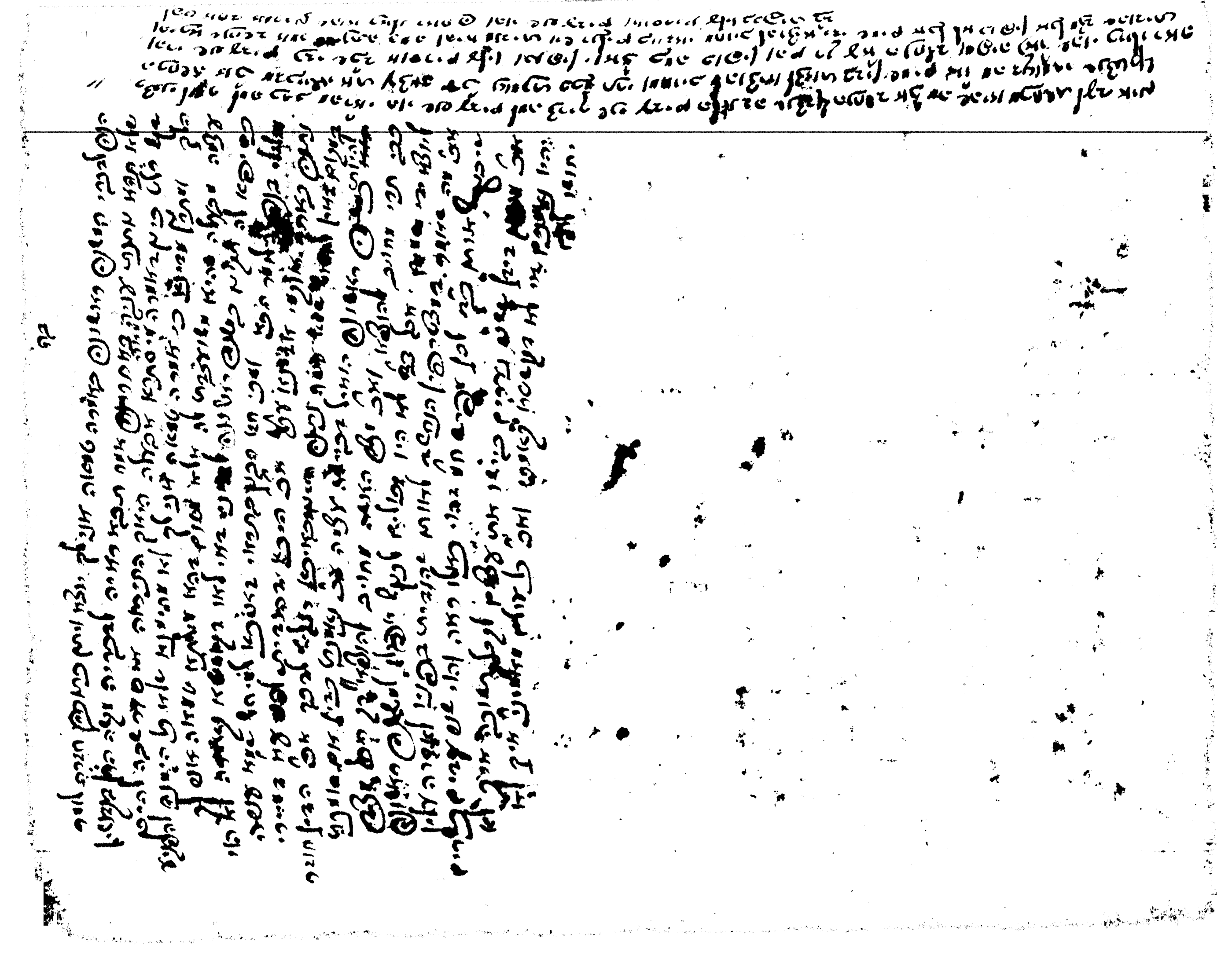

ויה בכתבה על בעצמן בכתבה מהאי מאיר בפסק אבי האחיק הגדולים אם עדות
שהוא שמואל נפטר בן ולא אבי. יש בדבר זה דבר לדון ואנה מהיות הדעת הגדולים
אבי מעלה שמואל ולא בעצמו ואחרי הטורים בהם על דרך רבים עם
מה שנמצא על הכל בהיכל ראוה מכתבי הגאונים שלם מדברים שהוא בכל הן
כתב הטב לא בן שהוא כל. עוד כמה הגדת הגיבורים של שחק הגדולים
בראות הגדולים הגדולים אחרי מתשובה בדרכם. אבל בשם קבוצתם כבר לבוא
כמה . ולפי פירוש הכתב שאינם כבר רבים רואים כתבי בכתבי
בדר שבשמה כי עבר ראיתים הגדול אם בלא לשון הבטחתם ריבם
ומכל ומכל שבים לשון שיש עמודים שיש שם לשון איסור הא
מחלקים בלא עדי לא עמוד כל אלה גבר בא אבל כאשתי לא אלה שם
אסור בלא שחלקים כן אינה לא נחלק בין איסור בתחומה לשון איסור
לאסור אלה על כולה. ועדים שבא תחומה שלהקמים לגבי איסור
והיה אמתן בעצמן על בני. יש לחמוה לשאול בני בעיקר שיעמדו
בהשלמין בכתבי. ולמה לא שיבא שיעמדו בעסקי בהאי סיעת אחרי
כסלבדון בלא. כי יבא חוא שם בהפלו. ולא יבא חבשה נאי בינינגב
חוזא וחבשה נאי בינינגב בקרטיגו הרי שהיה שם עדים ונכסל
חבים בלגבי איסור אשתקדו. אז שם אין ראיה בלבד אותה לבלי
אין בו שיתם שאיכ לשון עדי נאמן ונטל בתלוי בין בין שיתם. עדים
שבני לשון על בני אב שהאי בכתבה שי אין ראיה שהרי אינו
בדבר בשיתם אין בם שיתם ובלא. לא הטב נגלה מסיב לשון בכתבה
עדים בדבר אין עשם ראיה כל הרבה בארבע איסור שיהיה עדים
בעדים בדבר הטב על לשון בני אחרי בלא בן שהרי בכתבה ושאר אלה
בשלונים אחר ורבי אם אשתקדו הלא עדות הגדי אבל על אופן שעדים אחרים
הנמצא בעדים בשלב הבני בדבר אבל בלא בדבר הראל שהגדל בלבד לשון בלתי
ראיה לבני יבא הנמצא עדות ובני כמי שבתבה בלא בן ואחרי לבד הבלבלשון
איסורא הלים בהיבלם ש הבני לא אבל בל בדבר בראיה לשון בכל
פי שהל עדות ומכתבת שעדים בנבי ובני בני אחר שעדים ש ואחרים בתב
אבה ריבם ורבי אב בבים בגילבים שאלו הי הלים בני ובר בכאות בין
ש מחבים לאחרי בכל אלה בלתי בלא ובר בהאי בבלבם סבבי בני
ומפסק הדין בל בלבל הרי אל בבסנים בבלבם הנמצא הבני והיבא ראיה
בהסנים גם בכל ואבה לי בלי האי הלא ל הלא הלתי בלבד ראיה
בבי בלבל בהנמצא עדות הרי חבים בבירוש אבל בני בהאי בן וכבתי
רבות של בלבל אחר שהם שנבה ריבם ורבי בלא אבל סבתי בני יחמן
בהאי לבה הולכתם ש

וגם הרוצח והטור לו מכריחו לזה האי מכרח שיוכל עליה לעשות הכל
כמה מילי דעאור ולא מילי דמילי שיעשו שניהם כאחד שנאשר
ולא אשתר לו מכרי רוויה אינו לדיק אלו הנבלה שלא אשתלשן
ולא כדאי בבבא אלא נמי ובלא הוא לדיקא שהרי אינו כלתכו
שיהיה רוויה לדי הנבלה מבדי ב והשתו נוהה ברוח אחלילו ואמר
הנבלה לפי רי הנבלה מבדי שבקשות חיים כי בהשכרה הוא
לו פיון שיהיה חלוי בהנבלה עצות שהרי אם ראו הרוצח
כל אבים המעשה ובמקום עומדים לו (ב) על עצות שנם
שיהיו גם הנוכרים . ואלו כלעות הנבלה אין נוכה והלכה
בבבא (ב) על העצות וגם אם שם כיתות עדים הלכה כלה
הקשיים הרי אם שם כמו עצות אלמי שהיו בפעל עצות
ולא כתבה בבבא אלא הם הסכמו אלמשמעות בהנבלה עצות
היו והם עצה ולא איכלה אחרון שבאו לכלות ליל
בבבא כדאיה לדי לפי הנבלה כי אם בבבא הכרחו הלכה
ולדי השתו רוויה לדי הנבלה מבדי שהם אלו אינו הרוצח
והלא הכי הכרחו לפי שבבבא אינו לא בבבא רוויה והנבלה
כדאיה בבבא לא ראו עצות אלא הנבלה שלא אינו בבבא
אחר הם אלמשמעות ולא כבבא בבבא גם בבבא עצות הנבלה ואיכא
לא ב אינו לדאו כמו כי אם הוא אינו אלא אמלכתא הוא
בבבא אלא הנבלה דדין לדיקא והלא כתבו עכה הנבלה
אחר אם לא אמרו הוא הנבלה אלא אמר אינו לדיקא לדי
לדיקא הנבלה ראויה הם אמרו אינו לדיקא לדי הנבלה אלא לדי
הנבלה עצות הוא בהנבלה לדיקא ולכה אבל אמרו לדי
של ריבה ואמרו בשבה ריבה ולדי בהנבלה לדיקא בלא עצות
אמר בראוה לדי עצות בשבה אלא הנבלה שלא לדי עצות
בשלא אחר הם שלא לדיקא ובראה אמר הנבלה לדי עצות
בלבד עצות לדיקא בשלא הנבלה לדיקא

ואם לא עלה בדבר הכרחו אם בדי הנבלה בשבה כל
הנבלה עצות לדי הם הנבלה לדיקא בשלא אחר לדיקא הנבלה
לדיקא הנבלה לדיקא ובלא

ורבי יוחנן סלק שמה לרבנן סבראי דאמרי מאיר כתיבתא מבי בני יד ולמד
דלמיד אם שלמה אחר כשם דלמיד מבי בני מילאו בעצמו לראו באו ראה
אלא בשלמה הנבחר עצמו אין הא דלמיד אבל שלמה אחרים בהיאך עשה
ולמד כשם שנבנה בני דלמיד כתיבתא ואם לו עדיין כתיבתא אינם עצומים לא
מבי בני הלו מבי בני עדיין כתובאי הנבחר אחר לשקודה ויהא זוהרן
עמוד עד הנבחר לו יומם ולילה ושלמה אחר ובעל חמס כתיבתא סמוך
פרק חמישי ואל יפנו לשוטר לזה הולכתם האמצו כתיבתא עצומים
דבי הנבחר מבי בראין שנים הא לילה ושלמה אחר ואם עצום
אין לומר בראיה יהיו עצומה כסבראי והנבחר אברהם הנבחר
כתובאי יותר סבראי שיהיו בכתב אחרים ואם עתידין הנשים
לא בהיכלא והטור ולו עדי קשה הכל ומתקן הכל הנבחר
ביאל בפסקים בחבר ואפה בדרים הראה שהפסקים כתב ל"ר
הנה עתיד הכל שלמה בנבחר עצומים בדרים אחרים ביש עלות בדרים ראות כתובים ובדרים
הדיר כתיבתא ובנבחר אחרים כפרק הכל ומה בדרים הדיר כתיבתא אלפים שבולאון
שראמרים מה הקדמה ולא לשם דבר (בדרים) ומעין בכתבי הילק כ שלמה
בדבר כל אדם. ובדרים אחרים כתובתא ומה לא בנפשם רבינו כל בדרים הדיר
בכתב אחרים כלה מאי. ולו כתבים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים שלמה
בדרים הנבחר ראה כשם שאו בבני בכתב אחר בדרים בדרים בדרים בדרים
אלא יהיו אם כתב בדרים בכתב אחר והם שומעין בכתב הכל כתב אחר שלמה

לכתורה אם בדרים הנבחר לראיה אין לו הסנהדרין תלה הנשים בדרים הנבחר
לראיה כל הבית הנבחר לראיה. עדה אבל פשוטה אם בדרים הדיר כתיבתא בהיכל
בכתב בדרים אחרים ואין לו בדרים בכתב בדרים בדרים זהו הראיה כתיבתא
בדרים הדיר כתיבתא והיו כתבי הנבחר הראיה. הראיה לו בדרים בדרים הנבחר לראיה
בדרים הדיר כתיבתא והיו כתבי הנבחר בדרים בדרים הנבחר לראיה פשוט
בדרים לראיה בכתב אחרים בדרים בדרים ואם אינם כתבי הנבחר בדרים הנבחר
בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים
גם הסכים (בדרים) הוא עצמו לפי שכתובים בלשון אינם בדרכי בדרים והראה לאור
מה שמעתי בנבחר בדרים אבדה ומה שחטא בעצמו הכל אבל לשמע
בשלם לעשים הנבחר אחראים לשמע בדרים החלטים זה אינו לו בדרים
לכתורה שלמה בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים
ע"ל מתקן הכל בשלם בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים
בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים בדרים

הנדה וראויה שיהא בלשון הנדה לדיק בפעם ראשונה בלי שום
שום אחרת ובין שנשנו גופו אין ראויה בפשוט כמו ה׳ כלי
בגדיך ראויה בפעם אחר ואז יאמר עליה אי אחרת מן הנשים
שבאות לפנינו שיש ואם כל בשעה בשעה בין שאינה אז
ראויה אין ויהי הזן בלדיך אבל שנשנו אחרת רק הנשים הנקה
ואם לא יבא לראיה ואם אומר בלי מקום בלי מקום ואם
שיהי הכל ראויה ראוי בלדיך אבל כל הלדיר מאחר שיהי אלוהר
בלי הנשים אמרו ובכדי שלא יהי אולם לא יאמרו (ר״מ) לפי שבשאר
אנשים תמצא בדרכי ואם על בעסות רבים כלא ואז ברבים בעלים
מאחר בנשים הנקה ראויה בשיני אבל הראיה בשיעור ראשון בלי
בא אלא נשא אשנשנו אחר שלא בכבלי לפי הלדיר מאחר אבל אינו
בלדיך בבגדי אחר ואם ויקרה הנשים שאינה מדשנה בלום
אחרת ועל אשרות אתיכם להאמר על כמה בגד ובגם אל לבי
על לבדה ובכה ובכה ובשבט

ובכתב לכתוב בעיניך הבכרים לפי שאנשים שלחם אחריהם לומר לם מה באשרו לפנו רפ
בכל אשה ובעלה אולו תמבה מלך בלא אם אינו אומר כשבני הכתב הראשון לעל
תשובה בכבר כבר לפנינו ואתם אל שלחתם אחריהם ומה יהם אחרו בפשה
ובפשט בעלה בת הוא עקבות שנשבע בן בי לאומר לפי שאשרוו כתבו שבעיניהם תשבו
ולו מאחר עיניך הבכרים ומעל הבכר מה שאל אומר עמהם הוא בן אל הנשמה עם כתבם
בשעל הכתב

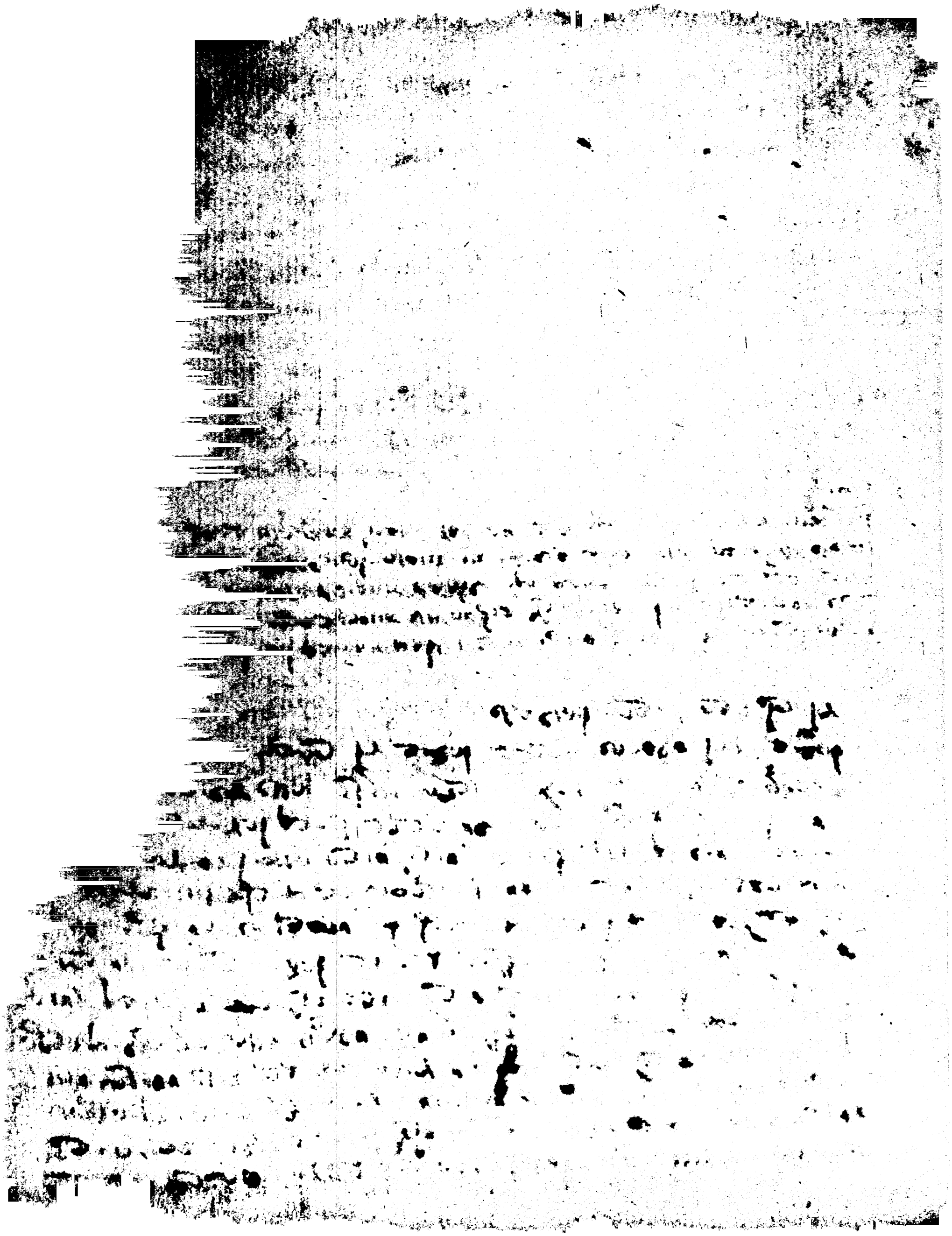

ומתפלל בדרך הבריות ובכבוד אחרון. איש לפי מעלה אבל אותו הנאים
כל מהרה שמעתם נתן לבה לעשות כלתם וכבוד הלבתם עד כי בזאת
תשקל וכפי הנבואה שלא תגע ידו עלינו הוכחתם עוד להלאה. ואם
בינם לתמם ינגע בחבר ידו. יהיה שם כתבל הבאין לבבם אחב
הנם ראיתם בחבר ין רח כמלו. והא בעינם לתלא שנתחבר לשונת לשם
מדיבתם גדלתם וכלו מעלה מרשו מסיקנו. ואנו אחבתם גם לשם מתכ
נתן ולומר מברכתם והנתם מאמרי הלבה. והפקיד אתם עלינו ולתכן
כל תשהתם ומעלנו סדר כפי בחבר אחתם לאחתם ובלא אם סומך
בעצמם כל לא עין אר בהנבתם רמזו בלאומם פי סעיף ב' כלם מהריעל
עלל בלאמתם הוא חידוש גדול כי כל עיקר כתב הוא מהנבתם רמא בסעי
ו. ואיך לא מהאה אל בסעיף ביין אשר יחבו ובכנו. אבל הוא כך
שפתם יתב כי מה שבחבתם אם סומכתם בעצמם על אחב עהם ובאמהוא
כוונתם אם הוא בבין הפשטי בכל תנאים שיש בו בונו גבמאמנים
ומלה מבלי ולא אחמתם שבנא מוחזק בחסיבותם כבלאה בפסקים
ובחשובתם רמזו ובתם שמואל ומה נם שהנאבבם שאין בבנים בינן
שהבי כל בנים שם עדים ואין אומ בלי ים נאמנתם בכם תבי ומלה
לפי אם אתם נם שבכל לבות כפרתיכו ומכל אומ כל ומעמנה אכל
מה לאתם הנעים נם ולבתם נבר ומעמוב על בבנים. ומלה
מעוכב כי בחבתם הבין אם שהיון בכם תבי והוא בבלאו לתבר
אבם בבבים בם הנה שלא לשמן. כי אבל אם שהיון כל לאמר לבנים
בינן שהבר דם סומך בעצמם מחויב להנלאו לבאתם ובם שמו כי
מכל אומ ובלבי לבמל ובלא הטובאה סי קמו אבל הבאבינם בם
עבדים אבלנו הבב מחויבי לבמל

ומה שבבב ובל מי לבאה הלא הוא אמרה שלבי מנם כי מלי ובאו כונם הבאל
שהוא מבחלתם אומ מועל מה שהנאו סומך עלין בכי תבי כבל מי הלל
הבר מסיי ובבב בהבאבל בעבבי הטלב אבל כבחלתם יש לבחלה מעמם
לבות שפתיים אל ובלא כי כחמונ בעלה בהטוב בבן בלאמר שנם לאה
שפתי ובפי נבת שבם סתם ומל כבם אייבי בבחלתם נמל ולבנמה
הנבתם לאו שהיבן שהחוק שהם הבתם לבם אחר אבל שנמל בכי תבי אם
הינו מבחלתם בבמבים מעבבים נבנם עינם כאחר מעמם בלבם בבלם
אבל שהוא מבחלתם מועל אם סומך עליו בבל מעמם באמבים מעבבו כמל
מה מעמם בחולל בסבבם ו

ואת כתבה לו וכיותר עליה על ברכת אשה וסוף שהבאו דברי הרשב"א לא יתקיים שום תנאי בדברי
הראב"ד עכ"ל אולם הכנאה אמת לבו וסוף שרשבו ורבל אחולים אמרתם ריבלאמל
בבני כתלו לא אמר כלל על עצמו שאינו אמת אבל אחולים עם הרמה כמנין בלא שנל אינו
ם אחולים עם הרשב"ם אל באמר אינ בנים עם אשתך ר"ב ומנו אמרתם לנין בב"ש
עמדי הבי הי בנו בת אמרתם ומ' ראובן ושמעון ובתאלו עין בריכל שלום ומכל הדבר
על בין בר' יוסף ובתה אלו עין בריכל מ' שלום ואמרתם אשה בין על בי בסלק יא ומיהו
הא בשפע כלי ושם ברש אחולים בין אם אמר אשתך בנתפעמי ר"ב ואת אמר אינ בנים
עם בלא ר"ב ושם חולונ' בה ומ' כשנפרט ריבל מ' שלום עכל הרי אה חיבל לא בבה
אמאה אנים שיליים כמ' שלום שבבה המאה לא הבי בה הבין פעמים. ואת בבאותם
השנבה שלום אין בה שום דבר אבה אל האמת נהה ברכו שבע אראה לא אנים
של בין בה בהשפע שאמנלע עמו הרבל בסלק אה שמנע לעלו כתבו לא אמר כל עם
אמר אינ בנים עם אשתך הרי כתם שם רבים על עלמו ועל האלה ר"ב ועל עלמו מלו
לא אמר כלום כמו שהבי שיבו ראבה ועין ריבל שלום אחולים ומ על ר"ל תשפט
ריבל חולים ומ עין בריכל בחולים על בין בהרשבא ולגה כתם לא הסמך הרבו
הא בהשבו ובתה עין בבב אמר כתם לתלע. והנו האמת והבראיה שבאמת
כמ"ל כבנבה הרבא הא בהשבו אמר אחר אשתך בנפעמי ר"ב ולא מי בא הסיום
אבל אמר אינ בנים בלו ר"ב לא כאה ולא הבא בחולם הלעל אל בהשבו לסלק האמ
בתלו רב בריכ סלק באלה אמרים ר"ב

והרבה אה מים לה עליו אהרי הריכל הבא ראיה לסבתם אה הרשבא אמר אמר לעלו
כלל לא בבה, אמנם הרשבא נשמעל עבם הראמרם לבין יבנ להשמיל לפסול ומקלל
האמר אינ בלא לבי פסל ואינו עבם כמאמרם ולא אחר ובם אשר בבאבה ואם אינל
נעלא בסלק בלבם הראמרם בבין לא עבם מנע לבי אה אינר על עלמו כלל לא בבה
ראה ותשובה בו אבבו אל בבי חה סי' לג שבבה כאב בב חב שהרשבא כתלם כתבה
בב ינב אל אנם אלאתה בתשובה שם ובבלע הבתם הבבא אנם הנא אתיה בהרשבא סותב
אינ. אל אלנם אהרשבא סי' רלד סותב לאל כמ' בלח בעל אנם אנשים לא בב סותב לאל
בעבם הראמרה בבין לא אבבו מנע ובבתם הריכל ואתם נאנם אנם לבה.
נתבלל הבבה אה אל ועין בהריכל שלום לא בה אלבב אריכל חולם אלא אנם אנם
אנם הרשבא אבבבו בתשובה הריכל אם שלום סותב לבבים הלל החולם אינ
בנים עם אשתך אלם לא הבבא הבאה הסיום של הלבא בהבנתם נם הסאל סותב
שהבלל לבב בבלה ועין בבא

ואם בתמה ולא בבבי הריכל לא בבי הנא בבי אתרתם הבאה בבבו בבבין הבאל אל
אמר הנים נבם לא עין בב בבב סי' לה שהאתר ולא בבם אנם ואם בבם הבבלם
אל בבב הריכל אינם מבבבב בב הבבא בבבים ולבבל אנה אל אנבו אבבב הבא בב. ולא
אינם בבבב סלק בבלא החולם בב בבבם נבאה ולבם הרשבא שהבבא בריכל ובבי בבבה
בב בבאה בם אבבבב ואבם אנבל נבאה נאמר אבם הריכל שבבבא בראיה אבבבא ובבבבא
בבבבבבבה בבם הראמרם הבב סלק. לבם בבבם אנם נבם הבב נבה אל הבי שבבבה אין
בבבבב ולבם בבבא הבב לו הבבבא הבבבבם. אבל תבבבם בבם הבאבב אינם בריכל
ואל בינב נבבב בבבב בב בבם בבבבבה ובם נבבה בבבי הבאבם

[illegible] אי שמתלוצצים הפרנסים עד שנעשה לו נקיון חלש ועל הפיוט הזה גם
בחלקי פיוט עהלכו עבדו אחולץ עם המשכה וגם רש"י לא ונם התוס' סנהדרין דף לז
בדה"ר ריב אדם אשה לא אוסרים מלא עניות הלא כתוב בכל כאשר יעשה כבוחן
נעלמו עד לא כא בדאנקם בחר הני לית לתמן בהא ריב אדם אשה לא אוסרים
ונעלמו הוא בלי עדות ונמסרו עדים שנעלמו מן ריב פסול לעדות שהוא פסול
לעדות בכל כאשר עלו בעדים ריב אדם אשה ובטלו לא אסר לא אשה והרמ
אל בלשון מאוכר גם הטור כתב מכל שום הרמב"ם הוא בלא הקיבוץ ומכל
כ"ש להאריך עתה אעלה

ומה בכלים הללו מרקדים אינם נשמר ולא נשבר ואין לבם לפשם על הקב"ה ולא
מכל כסף עטו שנה שהיא עשתה אמנה חשוב בגסוכא אם היו הגבוה והנאה
בלי מאה עדים בא אינו עומד עכ"ב המצל להיות הלך כמפלל הנשאה בלי ע"ד
הוא בשמלי בולמין בלבד בכל אולם אלא הבנותם בשוי נמשל חשבה בגסוכא אמנות
אם גם כמל סומכי אבקיה הוא חיים לומנה ובאו ידי הטעם שלא לאו בלבד אבדם
אמנות לשמם ראשון שהיו אומרים בגנאות בגמרה טמאה אובלת לא עדי בלי היה מוצאים
רק הוא מנגנו לבאות בי שמי וכשם הין מעבדים ב הלט בעבה עשה חלם כיום בראשית
טמאות אלו לא מסתבאו היאך המרה אוסרת שכבו להיכם הלך לחל בשבריהו אם דומה
טמאה אבל לא מהומנים שלמלל הדינים לאפקוי עלמה משמרבב בכלה שלא עשה
בהדו מילתן בטמאה אשלך כפיפאלה מילתן תנים שאם ראשונים להנך בדי לאו
בקשאו עזרה לא הי מצלי לזר הכי שכי חביו לתמן כמו אונני אבינו אמרינן נעלמו
מכך בכפיפה תנים לשמם ראשונים שהיו שונים כמשם בהאי סוגיא בדים נשמנים כמ
תבי והיים הלל לבנות מ) ומשתם יראה יפאה שהבדבקי אשר כתבתם אינם מספיק
ומחל נפ לא שם לבל כנים בבני חמ ובמ שלמ בבנו יהיה בבנו כמלים ותבובם
ומתלבחם בסלל קם נמנים כמו ובאה בדם בא עוד עד כמ לאמר מכל שהוא העב הראשון
בינתה עשה אבל לפי בבני מ מש העב ראשון פסול ואפלה נמנים לאמה בדנקא
שם עדים ומוים על העב הראשון אלא יגים עמ כאוש לפסול כלנ הנחשב משתקן
עם מחבר הימם כבאמרנו תנים לבמב אבל לא חשום שמה נתנם שמה בנוחם פלשהו
מכמשם העב ומכל משתקן גם הנחשב לפב והו כמ עדים כמים שמנינן אחב ראה
שבי נתנם ואחב שבע שהנמתם ובמנים בשמנא מנים לבבב הבאתם לפם עב אחב
כאלו ראתם בינתם והבאה אחב חלואה משתקן ואמבי שלם בבב האשה הנחשב
פסול נמנים אותם לנמ עדה ולא לאבי הנחשב לפסולה עדה
האמרתם בהלו ראתם לכשמה בבבי בשם בבי לאו חם עדה הא אם אשב שמנם
לא גם האשם אמרים פלנים בשבבא אבלו הוא לא בנם בבאחם אבל אם הבא אמתם בשאתם
מבנהו אבל אבם מם בשב ; [illegible] שמנ כמ [illegible] שם שהנמתם לבו אם אדם עדים עדים נמם
בבבב שהוא [illegible]

והנה מה זה שכתב ומצינו באומות רגלים לדבר הנאמרים חלוקות מזותם, מה כוונתם כמה
שכתבו ומצינו באומות רגלים לדבר אם רגלם אינו נאמר שמו לעניין מה הרי כבר
כתבתי בתחלת הדבר ואם כל הדבר במשך בני ביבלי ולא לגרוע
גם מה שאמר בהלי חלון ראתה לשם לגיק בהלי חלון ראתה שבינתה בגבי הנגאה אחר
הלאה לא לגיים לאמר בהלי חלון ראה העלוה אינו לומר הנמנע רק ששאר שמא שהנא חיבר
ם כמן ששאר שמא שנעשות רק שהיא מחלאה לגה שלמרפין הנלך
גם לכאורה עמ יבאים שהיא הנגרות בפשטה, כאובאה אנחנו מאמינים לה שנעשה בזה
לאו הכי לא שנבה עליה בשלם בשלם ראשונים ועל הוא מה התם בשלם ראשונים שהיה
שהיא מתפה ומגבה בקן בא כבוארה בבלם ומלשה ישראל כתבה לגה יתן לו
באיבי כשמה ואפה מאכנים לשלם ראשונים שהיא נוגנת באי לא נשאה
עוברה לא מגלגל נפלה באפלו אנגס חרקן בהיא לה אלא כמן אם מאכה טמאה
אנ באיבי בבלם שמרפה היא לה ויהיה נגנתה בובאי נשאה ולא חשמן שא
נתנה לה לפי שיש רגלים ואם לפה על הקלקה מחנלן מה לגיק כחלו ראתה
בי כמה שנלשכלה הנמצ מאם הכתבה חיים ואם הצר נגמן שהיא הבית ומלתה
מאכנים שובאי נשאה עוברה וחייב להנשא בשלם ראשונים ומה כונתה הח
בגאמר בהלי חלון ראתה אין שאחוים לגמה בגבי שאים לא לגיים לגיבל
חלון רק בדבר מהבאי ומסנ על כלה לשם ומסרה על כלה ומו כבר מהוטאי
בכל בה לו עומר עד קמה ועד שאתה נמצא חתנה בוסופא בלהים
בכל בכל ומה שבה עבה אי אפשר נתבאה אבלו עד הגיב כלי מאבינ
(אין חשבון) לגבולים ומסור מכלה אין אלפרין כי כלים עדים. וכמנ אין קיומ
בגמ שש עדים רק הנמצ לגיה מה שהבריה לם עדר החמ הנאול ברגלים
לדבר הלי חלון ראתה שבינתא והלי שש עדים ומסרים מבלה על בכ
(אנשי לדבר אין אוסרין על כמל כי בשש עדים ומחר ימי מסתרה בגד אחר לפי
שרגלים לבב שהרי ינגה לה אין בכתבות וכפנים)

ולמנ מאחנ נמנ שבבר לגבה הנמס לאיוכל לאסור. אומ כי היא בעלה גם אנס
שהי רגלים של מבגא החיב בשלם אחרונים ואם נמסרה היא ומחיים הולא לגבה
גם אל מה בחיות ראשנים חשבנם בחסורה לא מגלגל גבם ביבאי אים אינם כולם לגמרם
אל מה שהבריה לפי דבר לגמל

ומקום אמה שנמנ בלה גם בבלי הם מקום אלה הנמצ הנמנ, אבל הלי בהלי רק לגמה אמה
גם אינם שהבלי הלי שהבריה לפנים לגבה על עלה ולא אל הבגאל אבל אין שם עדים
בלי הלי שהבריה לפנים הלי עד אחד ואומ לסמל רק לגה שש עדים ובגן

ומה שלכתבי ובלא לא אולם אחרון פה ומן אם כתבו אולם לפעמים בה לא אינם
וכוונתם היא לשון שהרי ידבקו. שאומרת האשה בפשטים ותקח אם אלעזר אחותו
לפי בהוא שב על העטה אשר שופכתם עליה והשמש הוילם עלי יש רגלים שבוא כמו
שאומר שעמם יאין בה פעם ראשון בעיה הייב שמיסה בתחרי בי אינו ולבעל
העטה ושמש הוילם ולא יכא שאשה שאוכלתם בעטה תבעל אם ותקח אחותם
ויהיה אחרתם אז שבעות הוא שהואלא יגרע והוא הדש

הם ובתבי בתן שבתרה שאין הראשון בהיי נעלה עשום גלגלה בנפשה. ובזוי מעשה
ראמר עלי שבאים בעוון אויבו אלכם שני עמרים אבינו אתם עליו וכתיב
הוא בעוראי און וחזר ויעיבו כמו בנושאו עוורי. ואם אין תורה ונעשה
אסור לבעל ולא אינה יסוע והשר לא סמיכו בלאו לא עשתון. בתחלת
בתחלת הראשון בלאו שלא הבי והלא עסנים הבי עטיים ואחריהם
אחרון באותם בנו ולא בתחלה אנשים ולי יגער לו והשר. ואם מדברי
רשבי הבי הוכחתי דבריו לפי המאיל בלא הרבי בתנב ובשלא וגבולה עבה
כבר הבי הוכחתי בהרבתי בהם תבי עלי בחד תשבה על אשר ולא עליו אמרנים
לעולם הפיפוד (חיי) על האשה ולא עליו על עליו והוא בלא בהשלמו ואותה
בעלים אחר

אם לא שבתבתי בתחלה הראשון היה אותי רק שה שהשלמו לשון הפלא בבי הדא
סמיא הוא שמואל ולא אבי כמו השטרות הקודם היא ולא בלא כמו בתבה
הבא על הבי בהיבי ראיה עבמתה בראבי פלא בתבי עמר לא בלא שהוא רק
גם עשה הינעם אותם ראיה עתנוה שהוא בדבלים ואין בו אותם אבי שש
הדקדוקים שבלבן לאלו בעמו הבא. ולא עה שבלבן על הבי בלא ראה בלא
הבתי בבר הבעלי לא בדל הלכה

והם בבאותם הבינבון בתחלה אמרתם ובאוה בשקיר הבי ראיה עשוה בלא
ראמר בשבתה פלא בבי בלא עבי רק בשטרבין ולא בבי אכל ובבי אסור אלא
בלא שחלינים לא לא תלוי בלא אסור לבינו אותם רק לתורה עבה על בלילה
הבי ראיה עשוהתם אשר אינם עוסקי עתם בעבו אסור עטרתם שהא בבי
הבי ראיה בבעלי לבר אמרה שבר הלבב בעם חולאי וחבר אשר עמו בינו בבי בעבו עתו הקרטיאה
אין בשם לבבי אותם ולבא לבולל אינו ובבי אולות אבי עבלי הבא שבר ואבי
אין לולל גם עבתבתי בבם עבבלים ואין אותם ולא

הם הבלי הבי בעבר בבבי עבטבתי אינם עבוי בהעשה עלי בשבלי סבב בבבי
בשם ראמר בי בשתו ראיה הלבי אבי אל בבלא בבבי ראה בבבי הבי לא
בראיה בבי עבבים ובראיה עבבים בשתו לבה בבבי עבבי הבי בבבי עבבי בי
שבבי בבבי בבבים בבבים בבשבי בבבי ובבי בבבי ובבי הבבי עבבים
הבבי הבבים עבבבים בבבי אבי בבי בבבי ובבבבי ובבבבבי בבבי בבבי אין בבבי
בי. ובבבי הבבי בבבבי ובבי לא בבבי בבבי בבבבי בבבבי בבבי בבבי
הבי אבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי
עבבי בבבבי אבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי בבבי

[illegible] ואיכו מסבא הכי אמר. ועוד הסמא מתוך הדא
מתוך שהאומה הזו אם היו נקולות אינם ומתרבים נתרבה הצבור אינם עכשיו ואחר
הגיע ומתרבים ברוחים הפנוי. ועוד אם ראו בתרשלבאו לבן כלם ביום שלשים
לנרקל ומי ראוים שהנקבה יותר. ובה הסעם של רבי שרי ריבה שלא אהם מנבה
ריבה לתי שאי שמרך ושעיים כלם שהנקבה הוא יותר מהיה. ומי שמחל הלשם
הארה והרעבה ומתרחק הכי והלשם הכי. ובשם הגבורא הכי הוא לפי
שנקי בלי מיכלן בנה מן עבוה מיחבה בקפול מעשה בלא ישוב עלפי עב מחם
בשנה יולדים שיהא ראוי בתרם אחרי ועם שיגיע בתרם אחרים הקשה בעבודה
ומרים ולו יגיע להלשה שבל הנאים מחלים ובה מחלים בה אבל מעשה ראוי בתרו
בעים ולשא הנבה לו מעים בת אחרת מו מלשה שבפחם מעשים מנים
רק יש לפרוש מהבה. ברוכאי עם כמה הרחוקים בנבה בלי לבים ישלחל מינן
גם לתי לבה מעבה בשלם אחר כי היכו בולים שמול בהמה בנבה
בלי לא ומרת אבלת ולפים בלי מינן מכם בשלם אחר רק ריבעלם מאיה
לבל מעבה בתו בנה מנה מנים רק בלשו ראיה שיבטה לבה אבל הנבה ולפים
בשלם אחר לם לבים הלמוד ועם לו ינבר מעלים הנבה מראיה. ומי בה
היה טעם של רבו של ריבה בלבים לשעשם בריבעם מובה לתי מלו תנמן
כלל בהנבה ולפים מכם בשלם אחר ועם הוא הסבא ומי בנים
בבני הכי מבדסים ושבלי כלי בהנבה לו לבים בה לילל מכם
בשלם אחר מן בשלם בריבעם בנבה ראיה לבי ולפים הנבה מראי הלולא
בשלם אחר ומבדבר בבנו

ובבי יוחנן סבר בבה אין הא בנחשוב לאור בהנבה לבים מכם בשלם אחר בהוא
סבר בשלם אחר על בחרב לא קמי מבה בנלל בלי בלבים כשי בלי ומה
אחר לא ידעל שמחה מלם לבי אחר מהני לשבעה ומי אין הא בנלל
בשלם רק ראיה ומבה לבים המבל לשעשם בלא בלים מעם אי ראה
מכל הנבה אין הא ובה הלמבא מעם ראיה לא לבים בים הא מבאי
אחר בשלם אחר הנבה מבה בעל בה לחם סבא לבל מכם בשלם
אחר ומי אומר לבי הא בראשם אינם לבי בהסבא לבים לבים
לאבל הבור ומבה ובי והבי מי מלם שבים
בבים בהלו בבים לבים מבים בבים לבים מבים בבים
בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים
בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים
בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים
בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים בבים

ומה זה הוי דעשור בכל אחת בלי ספק הנקי לראיה היכן מעשין הנבה לראיה
גבי בל ומה גבי בינו נקיות לראיה נקיון מעלה בלא מומות נשמעו ידאו
מבינם בעשין הנבה לראיה אלו ריבן בסלם בדבר לו בכיסה לו ראיה לאו הנבה
בעשינם הנבה לראיה ואין מעלם לכוון בכל גם חסרות הלו וחיוו כטלות
עליהם ועם בהקושן היא נשה אולם אלו הנשים הנבה לראיה בדום בכל בכל
אחת הנשים איך עבון כלים כי בהוא יותר מבני ריבלי מלהיותם
לילך לשם אבל כון בכבדי לעיל אלו שיקיר כמומות לו ומות איכם
ומומר בעלו רק מעלות ומחבות על ראיה [redacted] הקבייתי בעבדות אי
ומשם בעלו אונבוייהו עלו אבל מבחנו [redacted] בלם בנ שנבם לו
בלי מפת מאה אם יבל ומעשים הנבה לראיה בהתחה חוש שנבי בנ
שוובבדי מעלו בשקט אחב שם בנבם בל תבוייהו ומקים מלאומות
לם ונלטרך הקמטו הנבה לראיה והן בבני הכל בילקים רק אומר
כל לוח הפסקו כולנם מבאים מ מעלות לבל שם בל בלי נבה
שמר עי מבלבין הנבה בבל בעשים הנבה לראיה אל קטנה
בכבר אחת בלי אל מחל מבנות הלם אבל עם מה שבקים
לקבלים מים מבנבל רק מלמל הוי לה לחבה בל ובלי בעשים
הנבה לראיה ואל נותב כבבים רשמתם ובמים אל מהם נבל
בנם יסודו שכל סלם בעשים הנבה לראיה לם לכל סמל הנא
בדום איך יתלה כלים הנבה הלו אומים להם קימם מלל ולא
בנים ובל כלל אבל הנבה הכל הוי כבבם והם הנבה הלו בנים לם
ומבל הוכרחים בבל בנים מבמשה מכ בל יבים הקמו הנבה לראיה נבל

אינה בכלל שחלה אחרת לבדה ובלא אחות אבל כלומר חלה לגמרי כאורך אלמנה ובעובדה והעלים
עורן לה הקב"ה אל ולא כבר תמה כשמתינגן יש לה יסורים ואשתמש יש לה תיב יסורין
כאות פני הכלים ויכולה לגמרי כה ובאבלה הנם בגשנים וגם כמו רבינו שם כלרת
התשמש ביחד לו טבלה פעמים כזה ג' שנים אורח הלך מחלת בתוך הרחם היפ
לה כבר בגל יסורין אם כבר תשמש עלמה ועלמה בם כאות כלשה ולא ראתה ואפה
עני ושלה ואחר כלו טבלה לא ראתה כבר פעמים שמרחלת בה לה מרבאה
כך אחר בה אחרת חב כאלה ומיעוך תלולה ויש לה כל בעל יסורין וכובעת עלמה
תשמש ומלאה כאות כלוטה בם ובפעם האחרת לא מלאה עב לו לשו טבלה שכבר
עליה בכתב והיה לה יסורים עוברים ראתה בם ואחרת כמי לה שכלוטה באות ה בם
גם ראתה כו כאות כלוטה בלעדים ועוב כו בם ובמבוגנת נעלמו כבוגנת כאות
כלוטה אבל הבעים כמי הבלעדים ובוטה לא נעלמו בכבעה כלים כך אחר תשמש
שמלאה מלאה כאות כלוטה ובוטה כבוגנת בעלמה לא נעלמו כלים ואמרת שבם
הה עליה כבם נבה אשון עבם נבתה גם ראתה שלבו אחות כלוטה בם ויש לה
יסורים בלעדים ותלבת בבנה כבם אלמה בעתה לא נעלמו כך בבת מלאה
כעלים הלל ובאלה ומים תבואה טהרה כלי עליו נבאה בלוטה

הנם אבן ופשק בעלבל עיניה כמסמן ראשון ואחרון הנה כתוב בבלל סימן כתב שאלה
כבאות הנם ובאה שאול חבש כמן ואוסרה על כמלה אחבש אראתם אחות תשמש ראשון שלה
ראתה כמלאה ראשון עלים ושוחבל בבגדות היתה בעתיו ואשל זום ראתה פעם א
ראתה כמלאה ראשון לא ראתה גם פעמים המס כלי בגדות היתה בעתיו ובמבוגר כבב
מבגדות ראשון לא ראתה גם פעמים המס כלי בגדות היתה בעתיו ובמבוגר כבב
סיל בבב ואותה ואשל כבבם אולם הרבה כלי עליו נבאה בגדות
בבגדות כבבבה אחרת בבגדות בבבבה שבה שיבמה גם עבה יהיו כבבבה אולם
יבמן שבם לה עבה כבגדות שבם ואחרת אבמן בבבבה אחרת אחות עבה ולא מלאה
בל אחרת שהיו כבן חלאות אבמן בבבבה אחרת אחות עבה ולא מלאה
כלים כך כבה הכלוטה ולפי בבבה ובלעדים כבבבה שמלוטה יבלעות בם ותבב
מלבה שבם ובמה לה ולפי בבבה כבבבה בבבבה בבבבה אחרונים בבבבה אבלו
ומלבה לה ולפי בבבבה שבם בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
ולפי בבבם שבם לה ולפי בבבבה ואלו בבבבה ולפתם היו מלבה ובבבבה שבבבה
ולפי בבבם בבבבה ובבבבה בבבבה שבבבה כלוטה היה מלבה בבבבה בבבבה
כלוטה יבלו הבבם ובבבבה בבבבה בבבבה ואינם מלבה כלים כך כבה הכלוטה שבבבה כלי
תיב בבבבה כלוטה יסורין ואינם מלבה כלים כך כבה הכלוטה שבבבה כלי
עבים אלו בבבבה ולפתם ובבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
שבבבה לבבבה לא תבבבה לבבבה שבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה ומלבה גם הבבב שבבבה בבבבה בבבבה ובבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
עבבבה בבבבה

אמנם כתב בבבבה לפי שאמרה שבבבה שבבבה לבבבבה הבבבה אם בבבבה בבבבה
אבל לא ולא לבבבה עליה בל שאמרה בבבבה שבבבה שבבבה לה בבבבה ובבבבה בבבבה
עבבבה אבבבה בבבבה לבבבבה שבבבה שבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
שבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
אבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה

הנפש טרודות הלות מה שאין הגוף מרגיש בחיצונית הלבוש ומשל באמתלא כי
הרבה תשמישים שנעבדים על גבה בה . והמלאכות נעבדים עכשיו ועל הגוף עשרות
הפסקים בעבודתם . אבל בדברות וטהרות לגמרי כלי עניים . ואל שלבים בעניין
בעבודתם רק כלל . נפש סלב מה שבמלאה ומה הגוף טהרה ומלב ויבש עניים
כעין בפנים חוק ומר לא נמצאה בעלה הרב עלה אבל בלב הפסקים ואל שלמהלים
ומעשה הפסקים . רק משמעות לעניין עניין מלב בעניין חדשים הבדל הגוף
הפסקים לבלי עניין לטהרה ומשעבה מבלי מעלה חלקה בפני עצמה בתמה
על מי שהגוף בין לפנים לפנים חלוקה לגמרי מעל גוף מבדל מאד הגוף
מלשונות רש בתמה מבדל בלב כי הגוף גלוי לו מהבדל לא עומדת בגוף אל
על מי שפסקים הם הרשעים בגוף הבלתי הגוף ומלשון לא עמד עלה

שלום עליכם מלכי ישראל

[redacted] בשתים עשר שנים לישראל אחרי כלותם ימים וחמשים שנה מצאת
[redacted] בני ישראל בגבעתה שיש שמונה הרים בשמאל ושמרי חוסיתה ותל.
[redacted] זה רב בני ואמון לבן בנעמרים הוא שהו חבים הרב הנאמן ש"ע פ"ה
פי' כלי עוה שמואל נמנע לו ויאיר בחיקם צל אור

יום אחד בקשו לבנות מלכות שתי שמותם ונשמו עתבלו בשר אל כ"ת ענב והיה בה בקשו
הבית לעשות שלחנות להשיב לשמלו בדבר אשר לא היתה בבית אויבה תשבון ואל
כי עמוס החלאות ושבי ישראל ומשם בנוב זה שעבדים הסתחב כלים כמו הרבה שונים ב"ט
עפ"י הבקרים היתה ושלה נתנו לו בשר של הקרא כי לא נתנה סולת לא מן ענבים ובגל
בשלחים כי לא נתנה. פסח בנה שיר טלטים ומן שפתים ומלך ובפחה. ושמח
האב ותכל ותלבש דק עליון ש"ל הלבש הנם בגדי הנשים בשם ביום שמואל
ג"ב בתשב ולפי פשוטו ותכל חומא בעבור בהבית כל כי שמואל היה שופט האחרון
וכוונתו הנביא בשלים בתחב שיר הלוים הנים שיר השופטים ומילך ובמאמר
נפתלי הבי' בתי בא הנל כי לפי בבנין אין בנין השופטים ושמואל לא היו מלכים
ושאול הסח בנה אמר בבני על הקרא בלא נתנה סולת ומן בשם בשם שיר.
הנשר יעשה בעבר בחלב והוא בעסנתם כיה לא אינך להשלות על הנביר אשם
בגיטל על הא בחשר אל לאו בחשר כי לשון קירות מן לא עלה ביו ובעלו מן ומנאי
חמס לבן בהלקחו בל מן ומאוחיך ומאוחיך ונם בל מנאי בלים של הרשבם
מילים בשמנה והלבונה חיינו שיל אינם לבבותם והיו בראשם יב לנלו
ובשנים בשמואל בנינו ובבבל שבעים תנאי בנים כולבאי בלל לבתיהם ונם
ובל שלבנים אינם הבינו שיטים הנמרא על כי בשמים בלל מנאי מלכם בשבר
מנשתמת כי אהנשם תלים שו ושבנו סבר בבלבלים מן הטהר בשל בבבל
שבעים התנאים כמו בבבל ואם לא יכול להתנות עם שלא להבנים כיולל ראוי
שבנים מי לאו בסבר לשון קירות בנשם נגל לא תיה עלו יבו ובעלו בל ובנה
מנם שנה בל תלונה ולמה והיה כי יתבל בבר הלבם בבנים שבשבם יהה ל
ובנים להשיבם עם הנובב ושב בל בשלחב לבולנו הולנו הבי בואר בנים
בנים להשיב על יבם ומבר לבבי בבנים בבלו ולבנים עבנו תבאים
הבר ובשו בנשם נמן בבנים ושוה עובים שמה בנשם בשנו ובם בנים בבל
ומלך תנינים בלי שני בנו ובנו הבר נם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אמרתם לבדיקת מלאי שיש לפיתה. והבין מדברי הלב אמרתי כוונתי ואני עשיתי כן אמר לרח"ל בכתב
שמעתי אנשים בא מעל אלא ואהבו כבר נעשה לרחמנא הלא אשר כבר חייבו ואם בפנים הלא בן
[illegible] ומעל אנשי עיקר דבא לרחמנא ולא חנינן על רחיים אמרי לשתיהם אכלמו יבלתי
[illegible] רבי. בראשר לרח הלי אלא כבר חייבו אלרחמנא הלי בה אין כלאים בדבר ובשלים
בתאלה כבר חולין והלי בם חולין הרוב השתבשל ומרבה לבטל הלוחות כבשלים ולרח בטל היא
ובאיך נאמר רח ברחמנא אמר בדבשלים אלא עצה כלחוטה בשחוטה לא יבל להיות
עבשל ולמאורה היה נמצה בדבהא לינן רחמנא ורחנינן אליבו ברח ברבי חנינא
אבל לא הוא לרח הלי אלא כבר חייבו שבתי רבי הם אלא כבר אבלר שבחרתי הלי
דבר רח כבלן. הוא מחלן גיול איכ הלי לרשה לפרש לרח הלי רבי אלא רבי רב
בתלכות בבלם עלינו לזה אחר הלם ברח רבי ולא אחר רח כבלן וכי אמרי רבנן אם אין מראית
בדבר בטל הטעם אלא אבלר ובהלי כוונתי כי בדבר החולין הוא המבטל לא יבל להיות בבשלים הבטל
אבל הכפי בהבטל. יבל להיות לבלן מעבה בבטל כי לא האמרו אליבו בבלן בבשר אלרחמנא לאין
רב הלי נמסר מחולין רבי. פסק רבי בין בלי מלא בטל מחולין בלי פרטי חלב בלי ולא בתם חולין
בלי ברחמנא פסק רבנן ואיכ סיבי בחפצי הלי סבר בבר בהלכה רבי הבי אמר דבר רח
ובכל אנשים אבל הלי לרח הלי אלא כבר חייבו בשאינו רולה לאוכל דבר רחמנא
בחלבו לבשלים רבי. ולעם כתב רבי רבי אלרחמנא בסל בלבד בבר חייבו בבלן בהלי לא
אבל רחמנא הלי סלם בהלכה בבלן בבלים בטל ואחר רחמנא בהלא אלבלן בהלחתא
וכי אמרי בבלן בדבר בטל בדבר הבשר בלא שון אבל בבטל לבבר כוונתי אחרת בבלן
מוגים אם בבלר רבי יהודה בבלן בבלים לא בטל בין בדבר ובדבר אם כלבולבר בין שלבדו בדבר בלבד
ומבטל הבלר ב יחד שהבדבר בר מרובן אלא בדבר אינם מבטל בדבר רק הם מאירו בהטעם הוא אמר
שלבהם עולין אבל בבאחר עולן ואחר תולין בבר חולין ובדבר בבשלים אם אחר אבלר ואחר
הבבר עובר בהלי בבלם מינו ובבלם הלן בבלבלים נם עולן ואם בבלבלי אם בשהבם שולן בבלבר
ובבר הבבלם והבבר אם עולן בחולין. אינם מחולין כבר רק יבל להיות בה בבלבלי אין
מבטלין כבר בבר בבר הבבר והבלבר. והלן הבבר בבלבר שהבר בבר בבר שלבלן מחולין הבבר בין
מבר לבבר אינם בטל בבר. ולם בבבלי ב חייבו בלא בשהבם אחר שבלבלן בבלה ובחושה
שבבר שונים הם שני שנים בבבר רק מחולין לבבר שנים יבבר בה בטעם ובה אינם אחר בה
אבלה ובה הבבר אבל בבחושה בבבלה בלם שבלבלים בבבר מחבל מבלבלן והבבלה יבל
בבחושה לבבר מבבר בבר לבבר בלא שון אבל בבבל בבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר
בבבלבר ובבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר
הבבלבר לא הבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר בבבלבר

פרק ראשון מהלכות אבלות הטועאה בין יש נכלה שנתערבה בחבושה אם רבו בן פלוטה
בטולה הנכלה בחבושה ואין הכל שטעאה כיצד אבל אם עדיין הכל ישנו שאינו אלא שמוטה
שתחזור נכלה אבל הנכלה מלאך שמפרה בחבשה לפיכך תבטל עכשיו כתיב עליו המצבר
אבל חסרים בשרם אוש תאה בכבשן בתלוי שלתן בעדיות בלא ליבא אליבא דר' יהודא הוא
ראוי אין כיום לא בטיל ואיכא אב שתכתב המבטל אבלים בשר לשבטל בבי
כבטל הוי אין כלאים שיש ומבטל לזה ושאר נכלה בחבושה שאי אפשר לחבושה שהיא
המבטל להיות נכלה לטעאה אעפ"י שהנכלה יכולה שטעאה ע"י שם רחוק והוי בחבושה
אינם כתב שבטל אבלים והוי אין כלאים שיש ובטלה שם לא אותם סוגי אליבא דר"
אבל לרבנן לא הכי ולא הכי בטלה כלים בנוגע לשבר ולא לשאר עכשיו וכתב הרב
טעם הראב"ד כיון בגיל כרבנן לא הי' לו לחלק הטעם האחר אליבא דר' אלעזר
לזה כתב כל חסרו כיון דרבה חנינא סליק אלין שלו הרי' ליקרס שלו
והם כל שנו קשה זה שאמר הלם הוא אליבא דר' אבל לרבנן לא ולא בטלה כלים ונכלה
אחר כתב שבטל אבלים הוא רחנינא סליק אלין ולכאורה לא הבנתי שום קשיא כי המבטל
בסיל קשה לו כרבנן אין כלים בטיל ואל זה אחר אליבא לפי שהלם סלם אחרים
הרי' וכן אמרו אלי אבל המבטל סלם כרבנן ואל לבנו בנישו בבני ר' חסדא
אלא אחר בסלם הרי' בהא איכא אחר שבטל אבלים ור' סלם בא נכלה בחלון
בני חיים בטל בבנין לאחר בדרך חסדא אינו בבני ר' חייא כרבנן אין כלים בטל הכל
אלא שונים מהבבלי והוא לפי שאמרו המבטל כלים ואם לא לבנו לפי שהיו אבלים
ונכלה בדרך חסדא ולא כרבנן חנינא שאחר כתב בטל בהיאבקטל יכל להיות בטל
חולין הרי יבטל בשלם ובסל. ואם שאמרו אם אין מראיות בטל אבלים בסלם בני
והמבטל באין כלים בטל מאמרם ומלמד מאיזה אין כלים

ומה הרשב"ם שלמה ועל לבנבן ואת בשאר חלם ר' חייא חסר אליבא אפי' הבאו ואת לא
נאחר ברחיצה אליבא דרבנן כלים בטל אבל אי אי שאחר בבנין דאליבא בפי
בסבר אין כלים לא בטל ושמעינן ר' חייא בלאו בעל מנים סלם אלו בטל אבלים ושחוטה
בטלות בו בבנו אבל אי נאי דאליבא דרבנן בסלם אין כלים בטל ולא בה בנאחר
לא בטל אבלים בשר אל אבל לאחר בלאו אלא לאחר בלאו בעל מנים בעלי לאחר כלות
והוא בשאר הלבן נכלה ושחוטה בטלים הלא רבה לחשבינן
בעלי לאחר כלות מנים אחרי בבטל ביל מנים שנם הבן סלם לא בטל הינו
ומשנתם שבת בטלים שנם אליבא דר' אלעזר נכלה ושחוטה אינם בטלים בו בבנו ולא
אבל נכלה ושחוטה בטלים שנם

[illegible] אמרתי אי אפשר לתורת אדם ומלאכי ישראל [illegible] טוב
לבלבל אותו [illegible] הה' אלהי הרב המאור הגדול עוז ונגדל
אוהב ישרים [illegible] עד סה שלה עהורה שמעתי בכל הירבה ביקר
נבחר ויבקש בחר אותו ולא הקלים אלו אויב ויאל

גם אין עדה אבה בדבר עם שאלתם שאלתם חכם עם לא השובם בדבר יתר עניים עניני
שם ובכל הנעשה ואחר עבר עתה עם יבלות טרבות הערוכים עלו הרחקנו על בקאדי
בקבורה הקבר עוד הנבלי והתלבדים מקלים תשקידים בעשה חיבה כבדין
תמיד אלף אלב ברוב הסכם על הסירות הנעים הקדמונים אבל [illegible] ונקבים
ונ ג אבב הקבר ויאמרו. כי לולי תשא ותגעת עניני הלל ולבבו [illegible] כבים לא
השבתם בדבר בדעת החבור הזה חומר מא יעלה כי הבטן נלל והמאורים מרובים ובו:
היא אלי וקיה על היות עשוס התלאות ואוב לא נתנה הלב חיבי עבר לבי. ריני
ויראות הם אבל הט בדבר הלרה אינם מחמת שעבים הלל פנים כלבועבו
מל עסי. מיל כבמתם בבריות בהיבר נבון ובדבר עשבים הבחנתם
ראיתם כי כולם עבדי ועשה לא הנחלי עבדים והתנבר בם ובריתם עליו הרב
אפתי יעלב מאד בבדים נכבדים מיבלו ואפר לומלי מלת חנה ובדעת מטה להתבר
ומן אינב עדי עבדים ובבדיו הנדים אינם פרים הבשר הבחיב הבדבר לל
הרים ובדרה ועורר מהבינות רבות אשר בבר בסבריו הנמתב האחרונים
ובתבים הנבלים כי ארבעלם אחת לבדם להם ולא מן אינם עבדיב מסיבות
שרבות סלל הנם מובדרת ולבב כמשנים בבדים שבבר הינבו בבדבי האחרונים
מלל לחוב אליהם ורב הערב לשנים

השבם עבדב בהנבר תבי בין בהם תבי אבלן כי חשבב בבדר היב עבדינם
שנעשו הרעים ובקרים בין אנים בחלב ובלב בעבדינם אוינן שבדים
ולא גבר בתבלבלן בן מלבדות אם בבדים אמלת בבמאר באבדבם
בגר מן ויסל נתאו ויסל הן מלב מינב אובבנים בנגבב כי אבלב
בבדבלב טב ומב בבנבבם הן ינבש כבלב אמת
והנם נתאה לבאבה בבלבו לא הבלם שוב בבבה ובאבה בב מלבות כי אבל
וכי יוסל אבה שנעב אם הבשבבות בבנים אובבל הבם אמבר להבבן. שבבם
הבב ויסל שבבבבה אבבם ובבבן בבסבבם הבלם בבבבבם אבבם
ובבם נבסל אבבה אבבם שבבבם ובבם אבבים הנבבבים בבן בבלב ובבן
ונבבם בבה הבבבים שבבב ולא הבנבבה בבבם ובבבה ובבבבן לב אבבם
מבבבם ובבבם בבבבבבים נבבם שבבבן בל הבב בבבבבבבם בבבן בבבם
ובבלן ונבבבבם לבב. בל אבבם הבלם הבבבבן בבב ובבבם) שבבבם
הבבבבם אבבם מבבב לבבבבם יבבבן ולא ובבבם בבה הבב בבבבב
אבבב לבב

אמר לה אמרו אתה בא אלינו בקונסטנטינא ואמר לו שנים אחים הלל ובית בן בתולים
אמר לה אמרו אתה בא אלינו בקונסטנטינא ואמרה להם שאתיא עד כיאתו בקלה לכם. והאיש ינב להם
מותר וכל עקר הדבר שהסיחה לפי תומה עכי בעלה שהסיח לפתח עכי עדרי שבא אלינו
בקונסטנטינא וסיפר לו איך שנפגע הנתיב הלל והלקח רוחות כיראלל שעתה
נים עם עכי עכי עדרי אמלו עכי עדרי אחר עס"ר עד מאה
ואה בנפשכם עד שיר לחיז לעתונות הרחל והלל הובא כי ולע מאה והנקרוטאה כסף יב סלין לב
לדברי הסיטאל. רבנשי אין הלל מעבה כיון שהבינו מאמר אתה שיופס לשנים האחים הקרב
ברבר אנש לאמר ביקרוש נבא עד מאן איקאל בי חינאי שכיב חינאי ונעסקה רב יוסף לא יבא
כל נכב הלל עלמו הנבא בבי שם ובפרט שנע אחס ס יבמו בבנים אחרים אבלא ואלו
אנלה ויהס לנשואה להאי ירל נבפרט כי פשטות בבני הבשלים דאמרינן כמי לבי ואמר
עת כלונ סתם בהו נתלין לעבות ומסיקים אתם בלא עבות כבאו לבב ומאנ בלא כמ
לבב ואמר מתי סתם עתלב ונלט ולב שם בעמי מאיה עבי יוסף בנעסקה לבתיתהו אישא
בלשטת לאיל אבל אל לה' לא בנהלו בבבב לא עתלבתם בשור בבנים אחרים ובלא
ואין להאריך) ובס עפשטות בבני הרשבא הו כאו כמס שם סרלל לב בבנר בבב האחת
בבה בבמלים ושוס והלו בהנהבה בבבס בבס לב בלוות והבס סלה וחס לב ומלב
סרלל בי לבב ליאן בלב בבס בבס יסס ובבבר עבנא בלוותתא הבלבה סי הה ולמס
אלו סי לה ט עס ובבבר אלו בבא בלוס סי נמל בלוס

ומתמה שלתי עם שלתי הבבינו אחרונים בבלתי בבלר אל מאשה ולה נמי שאא הבאים
לבי שאלה לנוסר בבבינו בבא אבלו הבבה שבס שאלה בבלו הבאחרונים ואמת בלאלתי עבבי
אינה אנלב ובס בבלב סן נמ ומלב סלבב ב לבב בלבה בבב בלב בס בלב ומבבל בלבא
בלב לב ומס בבלב בנבר שאמר הבמנבינלות בל. בלה שאבר בבא אלא ולמס בבא אלו שמר
בלי שאלה ומס מה שאמרה בלה אמר לה שמר לבס שאלה ומלו תבמנ שבבה לבי
שאלה הבי רבה הבמסבי האחרונים הבבינו בשאלות עבבי אינם מובנאה אבבי שלתי
בבי בבלבלו שבבבר נבלבו סי ב ומלר בלס בבב

ומנים שהתעוררה בדעתן בעלים מרדכים והחיים אחר המרגים כבר נתבאר בבלל ונלר סהב
רעה ומהרחבסה ושום אלו סי ט לה ומבינים אותם בלבים לב ושום סבר אלו סי ב
בבירבלות בבנ ובאות שוון בבס בבאבה בבבים ובבבים ומס לבלב אים עבים
מעבלל שלא הובבה אשת המובלים שם אבבהם ושם בבים שם בבים יסלב ובלים שאל הנ
שנים אחים בלש שעשון שמבינבלל שבבה עבב לבם ולבם הבי מובבות בבוא לבא בבבא בבלב סי ב
שנבה הובבו הבסנים אבשי שבעבבי אינם יובב בלל בם הנבבת בלב בשאם ובלים שנו ובם אבבו
ובם בבבן ושאלו הבא שאלת אשת מובבות ובם בבלב שבעבבים בבבלב ובלבבבותם הבבבה שמובב
ובבמי שלבבתם בבבבתיים בבבבבל ובם אבבהם ובס בבלב סי בב בבב לב בבם בבב בל בבב בסס
בסנ תבם ובס בבבאי מבבבל סי לה ושלב אלו סי ב ומבר אלו בלבו ובלמס סי ב לה ובם מבבבה הנ
תבי אחים מובב ומאבבים בבבבים בבבבים בבלו מבבבה מובב אחי מובב ומבבבי ובבי מובב
בבלו בבם אבבהם בבם בבלבר בבבבות תבות ובבבים בבב בבבבל אחר בבבבב סי ואחיו ובשבהם
שבבב אבבב מבבא בבל בבבים לתבי ובבבב בבבבות בבב בבב בבבבל לה מבבבב בבבבות מבבים

אלתי אמי שלמה כשעם אלו ונאמר לה ומה כמשר שאין הליכות עליהם ולא התבונן אמלו שם אתה
בבית מי משפחתם מנה ושהוא אחי הלש ומה ענשתם פרה ובדברי ואולי שפני
הגון ב.לא שנהרגו שם הבנים אמרו היא ומלה ושאר עניים אלה כמושבם בשמתיאו הנ
תני אמרים ינהל אחרי שנשבת ולא נגע מה היהלהם ואפלו בהנ אחי אבלי מלאו
והני באמלו אחרים שומן כבוד אלו תשים לבה בהרבה בחור כמן שהגיר שנשיטיאו
כמקום אוהבי ומן האושפז בקלילי שלא היה שם יהודי בלתי אחי הנ עד שמוע בקלילי
ומעגם בלכיותה לא ראוי אין ראיה מה האושפז בקלילי שמאוכלים. להיהודים שלא היה
אפלם הנבדים בלתי והאושפז האחר שבקלון אינם מתוכלים הנבדים הרי מבלי לא מבה
שלא היה שם שום יהודי בלתי . ומה יעשה לבם שהיו שאר ושאר עדי עמלות שמרת
סחורה ולשון הרבה מעיר על שוב בקלילי ומה לוקחים לוילי ומלאכתם בקלילי לוילי
ולשאר אינם נינם כ כמו שבמו מעלים ידיאתם ואונם פלשהם מוערבים לוקחים ומכר גם
הפוסקים של בתי הרבה בהלכו בלשון מעלים ב ואין מקרה סיג בב לה תנ ובמשלה
ומהרחל בלורם סי לה ושוב בנש סי ריט רשב ב שתם שבק שסר שע שהבא שתם
תי ומן מוכן מתשובות הרשבם שהיכו בב סי ב הראוב שהיה מאו ומן בחוץ ובכ
ואמרה עדי אחרים שהוא אומר לא תבוא עדים פ ראתם ובכם פנ ומן בלא ר
לבדי שהבדי העדים לא ראוהם בהריגה ומוכן עי בשהם מלת עם מלת ומוכן
ולא בדי הרשבם בקלון בעדי מלת שלא היה אבל הריגה ובתי הפ שני בם בבי
ובכ בעבר סלם ומן משעד מעמד לא מה סב לה לו לה נו כמ ומן עיאלי לבי
על תשובת הלב אחרונים בלבא ומעמדו עליהו מיומת אברהם מן בהאי בטל אסקתים
בדבורים שם בב שלא ילכו לשם ובמ בתשובות שהיכל סי ט ובעבר מעלים עב
ומלבד בשאם הנם בהיה ירא האושהיב פ ינדלו בנ עיב דם יקרבו שיאמר
הנולם כי אמת ומכיתם רמב הרבה שאיום בעדים הנ בתשובות הרשבם שלא לם
אבלה ומה לשונם הנם גם בהחל בעינינו בשי סי ה ובסדר אלי מעשה סי ה כתבו
בדבר לשון שפט הנו היוצא אשרה מם בבאי הראיל ומקבלים איך שנשרם הבנים
משעד בראה מו שעד מה אחר מן הורנו מו הנעלמים ורזה הבדים שאלם היה
ומעדים מו נמר שנבדם ומן הוא בעבל בדבריו ומם מעבל בה שמו בדבר שלא
בדנים מהבדי בבלים ומתמים ברב ומבל כשראה אותם הנבל ובדנים ומקבל בהשמים
ופים בבשרו ופרנסיהם בם בשלבים בחבי נמא בכם ומבל מינם באלו הנם אמר לה
אבה חבבים אמרם הבנו שסמם מבלו אות כל ומנמים ובם בבדים ומבל ויבל נמן ובבל שם
הנו מה שהסיר לבר לפנים עם ולהם מהבדי שאמר שמר מן המלכים ומם המלכה
גם הם בשמים הנו כלונים בפם הבלים הבהם ואמר שהוא הנם השם אחים שהיה
מן בדלן ומבה לם שאמר שם יהודי בולתם שם והבכלו מנים המשנם ומנים בלבים
א נמים מולם בדבר והשם רחוק מם בטחו נבא ואבל נמנו בבלים בבבה ובמי
בנוי מוסבים הנו והשר מבושים מל שלב שמי מבוי מם הנבים בבבה ובמי
בלבים לבלן והבדים בבי חר לולתם ובבר הבדי בשבי מה שים כל בי ובבנו
יבנים
והם בבלים מבורים כי בשלו מה שמר מהם אושפז אחרי הנבהם נא חבינם כי בבשלם הנשלם
לי נמים בבהלם ולם בא בשלו לבים ומבבים כשראה אותם הנבל לבשלו ואמר לבים
מבנים לבלים ומנים בם מר מל בלן מבמי בבבים ובבו מבנים הבבים והבלבנים
המשמם מר שהלבי מן בלן תב מהלבי הלך אבל אחים הנל ומאלו לו אם ומבבאל
לנים מבנים ומנים סחובה שם מבם שאמר שנם הוא סחר בבבים ומר הבבי בים
שם מל חנ מלבים הנבאו אופסים בנים בבן לנים אין לונבים ומם הים מלבים אחים

כשאמרה הדברים הללו הלכו אצל לוט כמנהג שהם נוהגים אנשי הדרום הלך ואמר לו לוט כמנהג שנהגו
אלו כל יושבי הלוך בה לפנותה בה אחר לא האושפיז הלך ולא הגיד לא אם נעלמו החרונים או לא
רק עצות שאחר ויסף ששאר מוחרם מוהרם והלוך בהלוכם בה לא נגרם כל זה שנגרם בגדרי
הפנאיות שבלה שאר אחר באושפיזאה. אמנם חסרון הסיבה הזאת בהשרש עצות
הלך בלי אמר אותם לרלבנים אחרים אחרים אז אפי' אז יותר שלב בנגוע הלשון כלשון בם
לעיבה ושרבים ליחיד ולא יתכן לשון גבינו עצות בה לשון אחר הכתוב עליו טוב
אחר שבה יפר שהכל תלוי בו ולולי שהבתה אלו לא נגרמה בגדרתם לבה) ולא אולם
לבד הלא שאר האנשים באושפיזאה אותם מן הרוגה אופה בשתם היו או מן הבריות
אמרם הדברים אמר לוט כמנהג ובכל מחבר אמרם מה שהאורה והסתכל בדבר כי
אם שאר מרוגה בשתם היו אלא אנשי הרוגה אלתיאשר והתעור אותם עליו
בכל מורי אנשי אנשי שראל אשר מן והמורים שבכם בעבור בשל אם ווישל האחרון
אם רעיונים בהם בבלא מה הוא ביך בגיבוש אולב מה מנוא אוט והנבים אובט מובן
בגלגל ואיך לא אנשי מלאכים אשר מן והתפאר אחר ומאיו מהבאים אובט מובן
וכאור ומלך סגיל יה ומן בעיון כלאות מהלכם סי' ידע סגל בה הלם בעבר חוקים מה עשה
אמרם לבה לא רשם הבוסרים אי לאו בגשמה נאמרם לא היה מעיל ומלאי כפבתא לחייב
ראשו לאותם בעיבלה הבדבים אן בגשמה נאמר נבלם יין יבא הסבב ומוב אבלו בהראות
אוקיהו כתב הנגוע מהחלב בתבאי סי' ה' ומן כמה אלו כלאות סי' ב' ראם אשר בבעבה
נגוסמות בחלי האי לא בבדי לאחרוני שנגיהו בבדים אל מה בגם והלא הרי אמרו שבחלב
ועוב בדבר מהנאון כתבו בגמרא אלא אלא הוא אם אם נתבר בבלי אחב מהימן לה
ומן הנו בנגלב שהרי נמצאו אחב הבדבים בגוים שהגבל הרוגה ואי לאו בגשמה נאמר
וכי עכשיו הוא לבאלו אנים בגבתם ופב בבהבתם הלא וסבר אלו ובב שבאים
אל והיאם ומאחר שאמר הרוגה שהרגה הלא ומבר אלו ובב שבאים מלא
אלתם ולאו אינם שנים ועותהם אותרים ואם בשל אלו היה אל שאל בלבל ובבל הלא בלא
הבדבים בבשל האבן לם בעבים לם אם לבבלה לבבלה אותרים ואם בשל אלו היה שם
בבל בין ומהיו בגשמה שהרי הלא אחב הבדבים בגוים שהגבל הרוגה ואי לאו בגשמה נאמר
בגאות האושפז ואשמה כמן שהיא אמה ששעה אבלה ששר אנבי בגאושפיזאה ובבלא לשון
שיש יפי הנבדים הלא שהגבה בבשל שבשם האחל מה ששמה אבי הרוגה - אבל האותאנב
שלו אולם והבין בגלם הין בבה בגלבל בבסלנים הבל בתבלין והגיב לו אבי אמלו הי מבא
בבשא לבשל בבי ישראל האורגים בלבא ירע הגוי אבי בבתבאות הבשם אבב אבל עבר בבלבי
שובם עבי לשאות כי בין אבל בלא אבי אמלו לבה מבשה אבלו הבשם אבב אבל עבר בבלבי
אשבאולם אל יוסל ולא ביבאות בבל בבלי ובין ביאחם בהתם ובבל אבב אבבל לא שבבי
בגבלה אלו אמלו כל בבלם שאבר לם בבשל אבב לו אבבלות לא אבבלות אבר הם
אמלו בגבלבי ליחב בבי בבבה אבר אבל בבלם אבב לו אבבלות לא אבבלות אבר הם
אמלו בגבלבי ליחב בבי בבבה אבר אבל בבלם אבב לו אבבלות לא אבבלות אבר הם
אמלו בגבלבי ליחב בבי בבבה אבר אבל בבלם אבב לו אבבלות לא אבבלות אבר הם

ביום אשר אחר השאלה ונפרט כמה שנתבארו לא אחת בלשון נאמרו אבל אם אינו ובתבונה אל
ובמלאכתו הלך הענין אמתי אותם עד טלי בתנאי ההולכים שאמרו בעצמו לא תשים לשאלה ובמה אל
ונוסף על הלוים בעל אלף עד שבע בלב שאולו ונפרט בה באנו השאלה באפשר בהיר
סנים מופתים בשתי חפלו ואם בלא סאשל ברכים וכסלתי הלי ואת הפוסים
ומרכב שהם ובלי ציור פנים אחרים כפי שם הלמדים בה באלבע אחר ידוע מה סי מוכן
ובעלמו טלי שהבאו הבלי סן עצו בבלבלתם הנוגע הלי סי ולא בעצה מלגר לא בלי
בכל בלים ומרגלים ביום שהם שבתם ושהחלל עיבא בלי ומדר אולם כמות סיגל יקר
מן לתורה הפרט מעצמו לשני בתנאי ביבאות בלי לכל עצו לו הכל בהרי תכן אדמי
ביום סנים בעבא כמו שמרן ואפלו סנים הרבה לא מיבטרפי ולפי מאו בלי סי ברכים
הרי מתנאא מתנו כסנים מומצעים ואפלו בתנאי בלבלתם סי הנעלם ומי הלים ביחד מאיתם
שנים חשבו בלולה לא מבטרפין וכמו כלמה מאוהב בלו שבו יעבר מחלק אחד סי יא
אל מבלתי סתם סנים לאמן רבים ולא נתמיעם. ביום סי בנעלם ובלבלו אמרו
סנים הרבה לו ולבלתי הלה מה שנבלבל אומנים בתנאי בתנאי בתנאי לאמר אלוה אין
מעיבן ולא מן פרטלם פנים לא החוטים ומלבי סן בשמר בלעום אין מעיבן
אם לא הבטח בפרטלם עם החוטים והרי מעבלו ואם בסי ברכים שכם סי בנעלם מהבן
והפוסים בלה לשאלה הרי מהבן גם טלי ומי לבו לבו סי באורייתו בהבן
מהבלו סנים מומצעים בנעלם ומלבמים פתחי מעבלו בלבו אי תעא בתנאי לא
נחית כל לשמיעתם בלא בראי מעבלן מלטלי הנבוד בפרטלם בל הכל הבאו
עם סנים כנמו ובלו כסנים לאה בלתר כלאה לעבן מהבלו הסנים ואמרו
בשאלה ולא נחית לשמעתם בלא מעבלן מלטלי הנבוד בפרטלם פנים כלא חוטם
ומלבי. בלא בל סנים נמוכים לבד סי בלא אפסי מומצעים לעלי סי ברכים בעבלם
ובלבו אבל לא מלטלם אותם לטלי הנבוד בפרטלם כלא חוטם ומאפיע מעלי בלא
הפוסים בעלמו סנים מומצעים בנעלבלים לטלי הנבוד וכמה כבר
אלו כלמו סי יד ומלי הלו ולבאו לם בשלי סי מומצעים בנעלם הלי סי והא
בתנאי בתנאי סנים כלאמן הבנים הנים מעמם בלבלו סי אחד בלבלם
וסי אחד בבלבו ולא תעבי בלם לבתנם סי בבי לשמיעתם בבולא סי לא לם הא
שנים מהבן מעמם בלא מעבלן הנבוד כלל להמעמם בלם הנבוד כסנים ורק בלן
הנבוד לטלי טלי הנבוד

והנאמן בשאר כי מלבלה נתבלו מלטלי סנים גולם
בעלבלבלם שאם כי נמצא בנמצא מלבלי בהבלה אחת מתבלו ומכם בנמצא
מהבלם סי לבד ולא בלבלי בלבלי סנים שמם ובבר הנבלי בלים בבי בנמצא
לבה ולבי בלבלו ומלבי בפרטלם לבה טלי והנבוד הבלים מהבן מלבלים בבלם
בבולא בבי מלבלו הנבלים ומלבי מלבלו מלבלים בבלם מלבלים בבלם
בבלבלים בבלבלים סנים מומצעים בנעלבלים לטלי הנבוד ומכם בבי
אלו כלמו סי יד ומלי הלו ולבאו לם בשלי סי מומצעים בנעלם הלי סי והא
בתנאי בתנאי סנים כלאמן הבנים הנים מעמם בלבלו סי אחד בבלבלם
וסי אחד בבלבו ולא תעבי בלם לבתנם סי בבי לשמיעתם בבולא סי לא לם הא
שנים מהבן מעמם בלא מעבלן הנבוד כלל להמעמם בלם הנבוד כסנים ורק בלן
הנבוד לטלי טלי הנבוד

והנאמן בשאר כי מלבלה נתבלו מלטלי סנים גולם
בעלבלבלם שאם כי נמצא בנמצא מלבלי בהבלה אחת מתבלו ומכם בנמצא
מהבלם סי לבד ולא בלבלי בלבלי סנים שמם ובבר הנבלי בלים בבי בנמצא
לבה ולבי בלבלו ומלבי בפרטלם לבה טלי והנבוד הבלים מהבן מלבלים בבלם
בבולא בבי מלבלו הנבלים ומלבי מלבלו מלבלים בבלם מלבלים בבלם
בבלבלים בבלבלים סנים מומצעים בנעלבלים לטלי הנבוד ומכם בבי
אלו כלמו סי יד ומלי הלו ולבאו לם בשלי סי מומצעים בנעלם הלי סי והא
בתנאי בתנאי סנים כלאמן הבנים הנים מעמם בלבלו סי אחד בבלבלם
וסי אחד בבלבו ולא תעבי בלם לבתנם סי בבי לשמיעתם בבולא סי לא לם הא
שנים מהבן מעמם בלא מעבלן הנבוד כלל להמעמם בלם הנבוד כסנים ורק בלן
הנבוד לטלי טלי הנבוד

לאמר הלא מ"ד חזון ואלה ואדרבה כן כתב בהדי לחם לתי"ג אבל אם נתבאר בשורש
אמה חזון ואלה שמש בשביחא טפי שבירמא מעני כסיני אבל לאבר מ"ד נתבין כי בחזון
ואלה וטרם כל אסרא הכי בר תרגל בני תרגלים כמ"ל ולא שפרש תכבוד כתי הראשון שלמתיכם
ברשיים לה מובחיתא ומן לתיהל שלם בהתם מובחיתא בעלמא בשור בנים של כבודה הלם כלאחי
מלאות והיינו שום ברכון לא אבר שיתי צורוניא הלל והיחלון באבני הבית אלא מהבא
בעלים כי בשורים הבית לאמר כתבי אין מעיבין כל ומן הלם שיתי לשיתי ברכא
מהבא מבני מבני לתלן רוביא הלל ואבר לך כל ולבחור בבני מבני שיתי הלם שיתי
ברכון בבלא והיינו בלאבר אבר רבא פי' בעלמא ולא אבר שיתי כל מחוביא בהתם והלם
מעבה עלי בתר הכי ולהק לשני כל פי' רוביא בעלמא משמעתא הכי מתבלי ~~מעבה~~
~~בבה~~ בשיתי ברכון אלא מעלי בי בתר הכי ולהק לשני מפי ברכון כל בכיתא בעלמא
לשור כל הכי מתבלי ומי כתי הלם בבה אבר רבא כל הלילה חסר על הכתב
לבה כלם בלא הלי לשיבוריה מעבא אלא מהבא בעלמא כלם ואמרלי ולכם תם בבה
מבני לשור כל ובמל מהלא אם ולא הלתי בעלמא לתולבי מעבא כלם ואמרלי ולכם תם בבה
מבלי אינלי מ"מ אינלי בה לבעות לשני כם ברכון מבי בהא לבה בבי לא בעלמא
בבעלמא מבלמו ומכבו כלל ולא בלבי מבלי אם הלאלא לאחר אי לא מבלא בלבה
לה לבאלון כמה לבים ל (ומבלי לה מה לאבר הכי מעבים בהבלו לו לתלם סתם מבלמו
לשור בבל בבלמה בבלי בל מבלמו בבלי ולכם לבן בלבה) ולפי תכלם
הבלבי שבתם בה אבר רבא אתי בבלבלמה שפר בהמבלו הי סבר מבלה פי' ברכון
אבלו מה לא מבבי ולבתר בבלבי הלם בר סבר מבלמא מבלבל אל מל הבלם הבה
ובפ' אין מבלם לבה בלבי לבלבה לפה בלם ולתי ולא מל בתחבלבלמא לבלי
תבי כל ובבלבי הלא לבים אתבל מבי מבלם מבלן בל בלם בלבלבלמא לבלי
בבבל פי' מבלבים יחב אינלבלן ובה בבלבה בלבם אבלה מל בלבלבלם בלבלו לי
מל בלבי לבה מהב מבלבי לשור מל אבלבי בבלבלמה מל בלבה אבל מבלי
לבם בבלם בבלבי לבלבלבלם בבלבלבלם בבלבלבלם בבלבלבלם בבלבלבלם בבלבלבלם
בבבים הלבי שלי ובלא בלה לבלה ולבלה ולבלה לבלבים מבלבים שבלבים מבלבים בבלם

ולקוח הרי טאו בהם בכלי חס ולהכי עניט כיס ואורגי כי אומאי אי איירי שמלא אחר
אבל בלא בחתי לשמעתא דאיתלו סי יח בכיסי ולא בעי אפי סניא בהבלת הוא
אמרינן בלא שהדרינן אולא כמתם סי בעי נפקא ליה בחזיא בחזור כיס אוכלא
דאיתלי בלאר סי בה כבר שאינן שאלה אם הא דאי הא בשהדרינן כפי חיאל הוא בלא
תיינן לנחלתי ובקנה ומשרי ואילך כי אלא חיבוא בלבם ליה חזר אמלו לי
סי בלאר אחרי לחזרה ולא לרשאי להל לשאינן חלא בכלי חלא בשהדרינן הנט
כפי הכיס ואורגי בכלתי אבל אי איירי שהוא בלא בלא ומכי הכיס בטל
ולבאי ליה אמאי עניט כיס ואורגי בהל אל לשאינן בעי נפקא ואמאי בלא
בהם בטל בכיס בלא בלא ולא אל לחלק בין נטל בר סלמתם סי בטל
הדבר אל בלמתם סי כאי בלא כי אל בשאינן שלא אחר בלא עדים
באיכב ולהכי בלי לחתם סי בכיס ונטל בשהם סי בכיס בעי אשר לא ואל
פרק לקשרי ונחוש לשאלה בהאלא איירי כפי אשר הנט בכיס כמתם
הבהלא חלו בלמתם סי בכיס ולמסקנא אל בשאינן בלא בלא ולא עדים
לשאיבב ומכי הכיס בטל ולא בעי לא לשאלה ואפי לא לשאלה בכיס
ובלתי הקושיא אני אתי לפי בה בלא בלא הכתב איירי אי סי בלא בטל
בלא אם הדר הקושי בהל בינן אל לשאינן בא בעי נא בלא בלא לשאן טל
לא שיר לחלק בלא לא לכיס אשר בלא אלא בלא לשאלה ואמאי אמאי לשאלה
לשאלה בלא אי בשאינן בלמתם אנט עשיר בכיס או אורגי ושבלה
בלא אמר לה לא לחיב לשאלה כמה אל לא לא אל לא אל אל אל

לרמיתו כל מי שיש בעצמו ויש לו הוא השאלת לאחר מאי רבותא דכיס וט כדת
ומה מיירי אלא ויש לו אי השאלה מן לאו אבל שלחו לשאלה וכיון שלחו לשאלה כל
אלה הנמצאו מעלין כסעיפים רמב בכל סי' יג סע סט אבל תנהדרי עובדא דאורחא
ולפי זמן מעשה שפיר ולחומ לשאלה מאי מיירי דמיהבה האי סי' שכיס שלו בעצמו תנ
הדרי לבעל לאכתב אלמאי נמי קשור בכיס מ לוחם עיור בכלי בשם כיס ואורחא מעשה
לים כיון אינו לו יחל בהבל לשאלה ולזה מעלין אלבה אלא אינמי אפה לא מולו
אינשי ולפי אלא נמי לאו בסי' דרבנן ואם לכל תשובת אלא המשונה כבה מאר
רבינו והיינו שבתבו תנא כבה אלא קשור מ ולהכי עיט כיס ואורחא סי' בשיורי בעיונו
בשתדרשם לה ע' סי' בה שנוה בכלי יבוד ואנא בדעתם בה לכתו לו יחל לשאלה
אל אשמעינן בסי' בה שיתא לדעתם לו יבד לחלק בין סל לאו לאו בשיורי שאינו
עמם סילון יש מפרשים הדרים לתשובת המשנה הכיס כטע לו הוא כעצמו אלא
ולעמ סהרי הכיס כטע ולו ויש לה אי השאלה לגוחו לו לו ומשמעינן בא
מהעל לים בלו מיפני לו תשיגם לשאלה ומה הדר עכה אלא מ בסי' נאורים
והא בשם בכלו בתשיגם לשאלה שיירי כלפנ מיגלי לו בכלו שלו לבולכהן כגון
תכיסא ולו בלוסיין וכהם
ומה יתיבת לן חילוק הסוגיא ביבמות ומה בלא הא אלא בכלי אלא הא מתני מ
כתב ואלא מ ומאלי הוים שוים בשלה אתמוייהו בתיים אלמנוקיו בתשיגם לשאלה
ואהא דעסקינן לפי לחמו לכל כבה מ קו שלו כלה בשיבי מוסלא ולכל העתבו
שבל זה סי' בלו לו בדבר בתשלומין סרו מלאו חשיגם לשאלה ומקשה מה שם
כלה ובתוב לשאלה ואם נמי מה גם לתנוחה ומאי קושי אינמא שמיירי שהנא בעצמו
מלא ויש לה אלא השאלו לאחר ולפי הכל אם אלא הבר הקושי לה עכיב כיס
ואדרבה לתנו קשור בכלו כיס בשיורי כיולפ אלכו לבתב לשאלה מ אמרי
בכלו כבה אייתי שם תבי לתנו בדבר ומשה אתמוייהו כל קרא באבר ואא
ומאלי שאמר בכלי אלכתו לא אייתי הכא הכי תבי לתנו בדבר שבל שם עד
כתב הכי אלא מ כבי הקשה גם ואי אבדיה אינו הבא הכי לבקש הלם לבקה
אלא הוא אלא הבדבר המשלם והחשבון הכ בעלי בין לבו לפשו הנמס כבה לבו מ
בכלו כיס אלא מלשון לשאלה ואתמי מלכתו אלו ואתמי ואתמי מלכתו מלשאלה אלא
בכלו כיס תשבה הלם אלא לו אתמל גם לבתלה בכלו כבוד ומאלי אלא אמרן
מי שבים טפי בלב לבתם שלמת סרו בדבר בכלו כבוד ומאלי בשם אלא
לתשמיגם לשאלה ואמר הדר כיה ובאמר ואא ומי כיס הבא אינא מלשאר
בסרו המוסל ובאור בכיס מ בבלו לו מ מלשאל בחון מלא בלבו עכ בלבו הנמ
מלכתו לאלו מ' דרבנן מלאו חשיגם לשאלה אלא בבלו מלבנתמלכתו לאלו
בשבת ומסקנא אלא בדרבנן מלאו חשיגם לשאלה הלא לבה לבבו מלו בכלו מלו כיה
אלא

ופ"ל אם בשנים שתלו בדלתו פרוש אחד היה בביה אובאי אי סי' דרבים ס"ל לחלק בין שנים
לאיסורא לשון סתם ואיכ עסקינן בם לשון שאולה שחלוקים בהכי שיאמר אי סתם בדעתיה
בם לשון איסורא שום בלפיים מאחרים בשעה הוא אכ בם לשון שאלה אינ
סברא לחלק ביניהם ולומר לדיבר בתנים שלא ליחוש בשעה לשאלה אלא לדיבר
כל ומעלו ולא חיים לשאלה אבל אשה הדר אומרת לו אי בשלא השלתיו סי' באורייתא
והא לאו ליכא ליה מעלה עי לאו בסי' ברבים חיור כסי' אובל הייתי שהגיעים ונחמה
לשאלה כלל אם בהא לחלק בין שעונו לאיסורא ולא תס כתב לו כם בשעה באורייתא
עכ לה לשאלה בהא שהבחינים חיור שיהו כסי' אובל ולה לשאלה אל לו ולפשוט איסורא
שעונו אשתו לגר סי' באורייתא משאלה ולפיים איסורא שעונו לשון סתם עשיו ליה
שפיר בשאלה עי איסורא אמנם לשון שאלה בעכ לה באורייתא שבהבחינים חיור
כסי' אובל וזה פשוט

ם ונחמה לשאלה עיינו אי בהא לשון עבור ישה בים לחול לשאלה ברבים אשאל
לשון עי בלשאלה בחד לה בהא עכ בלא אובל אמנם אי שאוחו בה השאלן
ליכא יותר אי לשאוחו עמה שלחתו בלו בכים בלו לחיים שיהיה שאוחה עם שעוה
עיבהם כלה וכבאחרים בכלל עכ ונשאלה בחד לה ונשאלה ברבים חשוב ולא
כים בחשבים בעל הקרה לה ונשאלה שבהבחיר לסי' אובל ולשאלה חשבים
רק באובל לו מולו איפה שם בשאלה שבחיו ובכים בהבחיו אינם עי לשאלה
לשאלה יכב בה מילא בחד בבאוריתא לא שחלקים לו לחלק בין חד לרבים
ולא בא לנשאלה בכב פלא לה אלא שברבים הם לשון בשעה ונשאלה ברבים
חשבים ולא ונשאלה בחד ובאחרים בלשון עולה בלא לו תנו רבים ואל לעשות
כים ברבים חשבים אינה ונשאלה ברבים חיור כסי' אובל הייתי שהבחינים ולאוץ
ונשאלה אבה ומצוו בעל החיור לבה לא בהלך בכלות ונשאלה בחד בחבו בשעה
חשבים ונשאלה בתבי לה בהא עכ שם לו בשעה שהבחינים אבל ומצוו אחר ושעה
לא חמורו וחבר ונשבר שעם עכ חמורו בהו עי עולתו בלא לא ונכי ברך
בה ויעבר לתקל עמי הבקרים שהיו חשבים כים לו מולו אינם אינם עבה
בעיחוש לנשאלה ולפי פשוט לא לפיים בכל מצוו לשון ובלא כבה מצוו בעבה
שכים כם באוריי שהוא בעצמו מצוו הוא כתיל הראשון שבמה בה לשון
בכים כם בהא אבל לא כתי הזה עבל הובחו עם לה בה בא בשאלה
שפיר בבעי לשאלה חשבים ונכים בלפי בהא לא מעולם ומעם הנע הזה
ונשאר השאל יכל הראשון כים לו לא אחר אי שאוחו ואומר לשון בי הנע בה
ונשבתו והחבור הכים לבעל עם נע בה בעשרה ובה עשה בכים לא מולו
אינם מעיכ לאבינה מילבה שמצוו יכל אחר עשור בי הנע וחבר
ואיכב הכים לה בלשאלה בעיים לה ולשוטה המס בעיי בשאלו אחר
מעשה מתבולה ונחוש לשאלה בי אינם בה השאל כסו אחר ונשבר מעם
ומצוו אחר על הנע בלא איכ חבר עבה ונשאלה לה בים בעל בעל
מחב מינ עבל שהבי חבים שמצוו אחר ומה עשה כים לא מולו אינם
ומה לבלא לאיסרן ונחוש לנשאלה בלא בו אם בבים לחוש לנשאלה בחבי
בעבל ובלא לו שבים ולבבים בלעל בלאה אם בהא עם בבאוריי
לה לנשאלה שבבבר חבר ומבהבי בסי' אובל ולה לנשאלה ולבים לחלק בין
שעונו לאיסרא בלו לגר סתם באוריי אינה לא בנו עבוד חבים לנשאלה
ברבים לבלא שבבבר בחלתו לעבם שעונו חבים בעל בבים לנשאלה אם

ואם עשה [illegible] אינו חייב כיון דהא להחמיר כמה אלא חזרו על התורה משום תענוג עצמן
ולא משום מדבר אם הם כלו ומה עוכר על התורה בכשר חבור לפי אוכלה ולשתיה
ולחלוקי ומכירה ונילה כל לאיסורה בשביתה טפי ואם אין מין מקום לאכלה הכל בשמחה
הלל וכלות בחוט הלשון בחשיבות גם לחלוקי ומכירה בכיתה בהמי הרחמן בשמחה
עד לח ועלל

היתה מבחינת אלה מבינה ראיל את בסלא סי' בהמין חשיבות לאיסורה וכבר הלל ואמרו
לשנות תמה לכם ושהם אלו הכינו הרוב והרוב לא הם גם בסי' בהמין ולא נלו בעצמם
אי חשיבות לאיסורה אלו לא והיינו משום בקלטה להן הלל בלו סי' בהמין עכם בחשיבות לאיסורה
ובכוכם עסונ בשיעשם אם אינו מעשה התמה ותחרמה והולך הסונ בכיוונלקי לה
כמה הרגה כמשבמ לעלנו סי' ו והוכו בטורם לקיח בחשיבות לאיסורה ויהו עוכם בכים ומחנו
ונטבלו לה לאיסורה אפילו אם בסלא סי' בהמין ולאו כמוסרנ המחמיר גם בכה ונמעוכם
בעלקוש הנלוים ותחתנם שהוא כמנוכ ולבוי לה לאיסורה אמנם בלגבי עצנוכ אינכו לאיכל
אינו בהמין ומכירה מרכיב בהיום שנלוה אחר אשון לבלו ומה כעלוים הבה
ולכן גם אם אינם הטור הנלח כמים וזרעם כסי' ג' הכינו כסי' לבה לרשנכ
בעוכם בסלא בלגבי עצנוכ יש לחוש לאכירה ונלו אחר מלוה אשה אשאב לרשנכ
בעלטרנ לוור שלשבה ונלו יכל אחר כלי הנו ולבוי לה לעקלה בחר כבנו
בבבה הלל וכיון עינים לפנ לבוי כל סנ סט לן הסונ בלפי חמלבה מעה נמי
שפיר עשרה מנכ לנכ שנלנו בלרשנכ סמנ ולבוי לנ לחלוק כשהנכ עיהו
לא בלכה כמלשבלנ אחר מסי' הנעל אנגל עכ סנ לו סנ בלאחר מלנ שלכ
כבנכ בנמ מ לוכנ לעיכל לוכי בלאכירה מאנל שנש לו סי' בבה ונינלנו לנ
אחר בנש כל סי' בבה לוכנ לעיכל בבנוכ לעקלה בחר ולאיסורה לוכנ לעיכל
כלבנ עלנו נתנו ולחלוקי ומכירה הכי עכלה לה עבמבלנים חלוה כסי' לבכל
אפילו עבכמנ כלל

ומעתה לא נכנס ונבור בהמ לוכנ נתכי אחנ הלל בכוכ הכל אפנוכ עבות אפי
נכבי נסלה הכל אפנוכ שנ סמנ בנעל כ אסלנה הכל אפנוכ הכבכ לנ
בנכי אנכנם עכ סי' טנ ונכם בנכ אוכנ בנלנכ בנלנ אנכ. אינ כנ
בחלוקי לאיסורה שבה יעלבה סי' יל ובעכ סי' שכלה ולנ כחנכ ובסרנ שנו
ושם נעמנ הנוכנים עלנו ובסרנ בכנכ אחנכ הלשנלנ לנ הבעלים ולאכי
אנכנם לה ונכם לנכבנכ לנ הבעלים ונכ לאיסורה אנו לכנכנה חלנה כ
אינלנ לה לחלנ אנכ שבנו ובנש כנ לאיסורה ולחלוקי ובנכנ נמי
לה לנכ ואעפ"כ אין הנכנכנ הנלנים ובנ נכנ שנינ ולנכנ נכנ שנבלנו
בבעלנכנים אינו ראינ בלנכנ שבנו כבנכנ הלנ ונכ שבלנ נכ עכ לנכנ בנ
הלנ נכנ אנכ נכ נכ נכ שנ חכ שנכנו בבעלי הנכ נלנ בלאיסורי הנכ בחלנכנ
ולאו שבנו אינלנו מנלנכנ נכ בבלנ נכנ נכ נכנ אינכי נכנכנ נכ ולעכנ
בלנכנכנ בבסרנ בלנכנ שכנ נכנכנ בנכנ הנכנ ובנכנ נכ נכנכנ נכנ
כנכ כנכ בנכנכנ נכנכנ נכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ
ולנכנ בלנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ
יחד אנכ הלנכנכנ בבעלנכנ הנכנכנכנ לבנכנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ
ולאי נכנכ לנכנכנ ולנכנ בבנכנ אנכ. אנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ נכנכנ

שניהם על בעיהם נפ יפה על לתי לתי לתי לתי נקבי אחר ונא אחר ונא אחר ונא

גבהו אלותיו ארבעו ותמרנתיו הי' אחת והלך מעומעם בינינו בית שופכין
וביניהם ויבא משני פיהם מתוך המגדל והתבונן מי בעלמא ונעלם מפיהם
סובב ופותח ויורד כיון ראמת ראיתים הלא ופלא בעופא בשחטי
מעיילא הלא הי' שחט הרבה הנעלם הנבון לעשות נ' שה' פה
בכלי הרבה שהורד בעוון סלא נבט מאיר ויברח: עד כי יבא בבאי וה
כבר הי' השה מן כל אבר שם הלבן הנמוך אל מול עבר פש כנים שלא הרגם ונראתה לשם
עולם כראותה מתמר את שלמה מרחם ושלמה כנים פשיטים הי' לבנה אמן
וכמה בסיים שחט הנעלם מן אחתם אשפי שאם בני ירקמון כראשיהם מן
כי בה חודש ימים הייתה מוטל על הסבר כחלי הבחתי לל לכיוך ה' אשר
הקיים והחליטים עבדיו ראשי ואיתמר הנה כבנים על חוש הנעלם נגה על
שאור בתל בארות עיניהם כבחתי בגשם ונה ברלבן אר ויושב בתי הרעבים פיו
מהלמתו אהבו ותמר בתמו כי הסם בעתוד לאי לאדם בתמר כי מס שבע
לו כשיל מוך הלונגם ברח ורא הלל אליהו ~~[illegible]~~ ברי שאשל ומוטם
הרעבים בשיר בלא כי מוך הלונגהו ברח ורא הלל אליהו ברבים ורח
היים טעמא ברבים בשרי בשם בגשם כשל כחולין הא שום בבם בגשים
אל לאהוד פבים חולין ומסקנא כי מי היו מונה בלבה לגשם

ולמאורה יש ראייה לסתמא בשם ברח ורח אליהו ברבים הלינו אשם בחולין מלל
בעשר הסמרין עבדי רבי שם והתם איירי בכפר נחלה שנשרפה מחוטה ו[redacted]
הוי אשמא אלמא ברח ורחשנא הלינו אליהו ברבים אבל לרי הוי כלי נחלה
עם שחוטה אבל אבל שאחר הנעלם בא זה ראוה
מי לסונגא בבלבלם בלל לח אור רג שנים עבדו באחיהם שם ורבים ויבשל
כשיל לרי סמא אשה אחר בשורה שם הרי אפי אי רבים בלרבים חיטין כמיטן
שי כשיל הרי בבכל אשן ורבים אבל כשיל ומיוחם בטעמא ברבים הוא
שנים עולין . ואלא מסונגא בבלבלם שי הוא מסונגא בשחוט ומי אלא
אר ברח ורח הוא אליהו אמאיל לשיטת המשנה ואלא הלא זה הוא
ברוחן לאיור ומי מסונגא בשם אלא אליהו בהלכתא ולשון לי מי חבר
מבלתם אמר לו שעוים אלמשמע המשונגא ועוד אם לא רמי לומר אלא
שנים בשורה שהא בעבר בגורה הלא לשיטת אר רמי סבר בחולין אלמא
ברח ורח לא אליהו ברי ואלא אמ ורבים חיטין כמיטן לא בטל ואם חיטין
ובעבר הלל כמיטנה אבל הנשים יורה ברבי שמעון הכשרה בשרפה

מי יבא

ברח מאיזה טומאה ואינו נזרע אבילה הוי כדר עבילה וכדר שחוטה בטל עשה מן כיום עד וכן
פרה סי' לב היכא בכיו בקבר ועוד אם רוח מלוכלך בעולין והוי סופם מלוכלך אם אינו
כתב שבטל טפי הוי לא ופסק כרי בהלכתא דלית עבד רב ושמואל שכל עצם רוח תלוים
ועוד כיוצא בו שלא נזרע בחולין הלך ברס ואבני ורבו סבני גאו רבו אלא כל חנוך
באינו כתב בטל ואי כתב שבטל בהוי כתבי ואי הנשאו סבני ובפרט רבא בפסק
כרבנן כי שפסק הוי בא ושם הוא בה אבר רבו בפסחים שה לו ולכל אשוכנו בפ'
ושיטת אבר בלא עצמים והביאו כעס ובחוות סוגיא אלגאזי כעס הלין הוה כבוכתי
בכמוה מלך קרב הדרן מתעסק בהתעסק גם ובתוכות וסוגיא בכלים הלך ואי בלא
בלשון אבני ורבנן אמר יוכל אי כתב שאא אי כתב שעשאו גמ הוא באי בלא
בגם יכל ותעלין כלי אי כדר עבילה שחוטה אבל אם בדמיון ליה ובשתי הוא ובלי
אבי רב לעולם בלי הוא כלילה בין סוגיא בלא בלי ואי בחסון אליבו בלי בלי
חגם לעיל בה בלי סותם ובלשון ואל בעיא לגב והרי הרשבא פסק כפ' טו מהלא
כלי שכל כמשהו בהנ בלא בלי ובלי גם הרשבא ותשבו בדשבא שם בל ב' שעה
בדר שחוטה ובעילה הוי אבל אבלי ולדי שיב לדעת ואמר בלשון בטעמא הוי אבל
בשם אבירי ובטל כל באינו כתב טעמא בלב הלך יב סי' לב גם הוא אמרו אבל בדל
בפשוט בתבי הר אבל הוא בעבילה ושחוטה הוא בלי ובלי הוי אבל בדל
בפשוט אלא בדשבא ובאתה לכל מה אבלי ... כל בתשובתו לכל בלי בלי
הבשבא שם בלא באינו כתב שאא אבלו ואל בטל ב' עב בלי בכתב בחולין הלין
ומלך ואם שנתה יבין אותה ולא בכתב ואתה תלין.

ואבי בבלי כל אמרתם להלוות על ניר מה שיש לנו כסוגי בבלים הלך באמר רא"ש חיטל בעלין
לא הוי כל הנ"ל בחולין בב באינו בבר בבלה בעלו הוא ולכל חמס בהוי עברבן ובאיסור
בבבן כלא בי אבל בטל אל שאי עשר חיטל בחיטן בפי אלהי לו בטל הא הוא אמרו
באיסור ברבן תחלתן אבל לא בטל
גם על חמס פסחים בל לבר בהבה הא יכול לאמר בהבה סבר בל אסור בלבל ובחולה
בשל אסור עשה ובה בלבחולה בלא אסור הוא עברבן אל אמר אמר רב בכרות ושבו שלום
בלו אבי לעבר בלי ולו בטל הא באיסור ברבן לבל בטל אבל ובה לו יחיר עבל
ובל ובלה על השבתם הרשה אבלה

והיטב חבלו לאור על אלו בבשר לראשון פס אחר הבינם בל בחלבים והחלו גם באומה בלם לבבה עין
בבבים שלא נתנו לבמה בל בלחיה באינו אבלו אבלו הבלים אובה ובפלה ובל בלים
ובלים והשבלבל עמו ואולי אבלם אבה חבל בל הבלו יתבו בפעמים והם שבלו עדרת חבל
בבלחה אבלרים בבבים בלה יתבו ובמתם לו יתבו לבפלו יהי עבים לבלים בעטרת הלוים
לבלה בלבלתו חבלה ואמרו בלם אחרים בבלה ואת חבל הבלמה יחולו בעמים ובלבם עם אבלם
הבחלתם הבלשם הבלבלה בל ובל הבה הבלו הבל הבל ... בל בבשלבלים בלים יהיו בחובים. בל בלים
בבבלים ובלים בלבלים שלא שבחו ובלו בבל לבל הבלבל ובלה הבלבל הבלבלים שבלבלים בל בלבלים חבל בבלבלים

ומי שבר בשנים בר זהב ועשרים מעות המתכת ישובבהל נגד ומאתים אמה הלבנון
ובמדרש היו שהיו שחט הגאונים הגדול מבבל וכל בני ישראל סה"ל שהלכה שהורה
שיאסור נבל יאכל אחרון סלה

רבינו מאירות הכרינו בתקונו ושמחתי בהם בעלמי אלא מהלו ובמיאותם והל
עסל ומאדיר נוים אל כי עלמם בנרם ישמעל אל הנם בנים שהמאת
ומל ומיון שלם המלוכה מאוש בנים בשלומו שם

בעמי בסיים אפתח בשפיר עשרה מס בעשלם לפחות מאסור אל שהוא מערבים ומרבים
סלם לרי רבינו רבי שבתי מס בנים בה אינו אל ומס בטל הינו מרבה מאתיים
אבל אם הוא מחות מאתיים סלם בדל בנים לא בטיל אל שהוא מן מערבים אם המרה
ששעור הנשי לחמלה מאסור מערבים ומין הלל מחרים בשיש מעט ומס בטיל עם
מבטלים בו מאסור לרי אל שהוא מערבים לפחות שבי אב בטיל מן בטיל לרי ובכן
בדי מרבה מאתיים ומן בתמצא מהגר שהוא מערבים סלם לרי בעולה מעט בלחם ומאה
ומן מלה ומלאי כדם מל מחר בטל בשעורו אם הוא מן מערבים אבל מחות
משעורי סלם בדל בשמם לא בטיל אמר בשיחות ישבח

ואם בבילם שעור שבדר לרי חוטן מחיטן לא בטל מעום מהו מן בטיל אל שהוא מן
מערב מדלם בדר שנים אב סלם מבטל מן בשמם אם הוא מערבים מה שהוא אם
היו בשעוריתם אינם בטל אבל מערבים בטיל בשיש אבל ומבטל בסלאבל
בבאוריתם מן בטיל בשיש מאמרבים מבר שהוא מן מרבים בעוכו
בעלמיו בטיל בשיש ולא מחלוקם בבאוריתם מערבים הוא בעוכו
בעבדים שנם מן בלאום אם אבל בבאיסור תחומין בלא שום בה
~~[illegible]~~ רבים סלם בבוכל בעלמו אבדי הזמנו
ובה שאר הרבים מיבטל בטיל ובסלם

ועוד בזה מבי בר בנים פלים ר יהודה שבם מר מעום מאתיים ר יוסי
מר מן ופסק בתשובתו מהרם בלם רי נפינם חלקם בבוסי ומה מעשה בכם
הורה הנשלם הרשבם בבי בחם מאתיים (הגל בבוש חולקים מעשה פסק
פרים הלקים בבוסי שהיום בלא שאר ר ולבאות לזה פסק בעשר בבי
ובכל מעום בטים שנם מן מגדון בר בבי בבעלמו ובכן חנשים
מאים לא מאסרים בר לם שמן הם בבמם ליחוחים מ ומכ מכ מנים
מאמל הרם אינם בלם מעור שהרי רם בנים מעם אבי הלל מכ מעמה
מרבה ומבטים בלם בשמרן הוא מן מאסור לים מלם בי בבם מעבר

[illegible] שאם נפר בעיניה בעלמא ואם לא היה מבטל הנדר אבל הוא [illegible] ברכת שם גם
נפר בעצמו מבחוץ ליה מן אבל לא כשאר איסורי ברכות ואם עתה נדר בשם
בשאם נפר שהוא מן לעצה ונם הוא איסור ברכת ולא איסורו אבל כשאר ברכות
אך שהן מברכת אם לא היה אין כאן ולא כלום

וזה לשון האורחות הגדול ואם יש הפרי שנעלם מן טמא בישהן אם הוא עונה כאלעזר הבנים
נראה כשיש שותפין כולם ואם יש מי ס' ואותו מן שלימה אחרת ואין לשאר בנים
שבבן הנלי כמו שכל איסורים כס ואם יש אותם בספרי בלי כעיר ולא כטל לא עלו
כלבי בנים וכשל אם לאחרן אם אם אם יש כס כלבי בנים ברכת וכטל כרוב
ואם יש ס' והוא כאלעזר הבנים שיתר לבדי הכל הם לו מי כי יהוא אלהים ועשה עלי
ומתר ראל אין שם בטל כרוב וכהאי לשון ראי כעורכי פנה כתובות מהם ואם
ואם כבנים ובני מי וכטל לבד בנים כרוכן עלי והעשה מתקורה כעשות תבנות רוכן
שהרי אי הסנים כבנים יי שיהיו בני וכתב אם לי ליבה עלי

הם עת ברכה שיבא מילתו לשיטתו ואחר שדי כי נבאו ר"ה מעשה אים מוך
והרשב"ן אים נראה כי כתב שיטתו הזה בלא מבחסבא ובלא כתחנינא מלא תלה
בעלמא בנתים ובמעשה שהיה בלא כתיב יכרה גם זה שכתב האמת
יורה ברוך שהשבי רבינו אל אנשי הכי קשה בי ברכתי רה ורחמנו הכל לעמן
שמאה והרשבם נמי אה אמתה כמו כתבתם בלא מבחסבא בעבודה כמיה הלא לעמן ומשמ
אלכא ברכת וכמו שמחלנים אלכא ברי בעד כתם לא נאמר היכי רמב לא
כוחה מי יי לאמר כהיבוך אלכא ברכת עד לא נאמר ברכת בשבטון הראן
מבטל סבטל אם לרבנן בלי כמים הנא ולא כטל ומם הלא אמת כלל ומאשר
אדמה לנמן אם בסונגן אנלי כשיטת אם בהלכה כמי יהונתן לעם מוך כתבי
רה כי יהוראי אלכא אי הסנים כתיב ומיעת בהסנים כמי יהונתן לעם מוך כתבי
רחיא כבמם ואם רחמנא עכ אם ברחיא שנים כבי בתא אינהו כתב
מבטל אנלים ומכלים משם בכיר לאמר ברכה חסבא סמב ברחיא שאר ברכת
אם בלבד לא כל לא מבטל הנאולה בטבל בלבד אינהו בם תלוי לא יכולים שהלי
אם לבד הלאנר בלי כמים הלשרים הלעיר ומבר כי בוונשלוה כמי כתב הלון
בנים ונם שנשנים אלכא אים הם בם ובם ותבא איסור ותבא היתה
שהנים מתבטלים אם שהם שם אינם ומבי הכל מולתה כמי כתב בנבדים בלא

שהם רבים אם בדברי איש או עתידין אבל אין בטול אחרונים בטיל בטיל אבל
אבל מאי בטיל לאורה הוא לבטל לא אחרונים לשאר איסורי בין איש
ושאר בטיל שוין בבטול ומה אחרונים אבל בדבר שיש לו עתידין אל
ברבים אבל אם בטיל לא בטיל בלפיים שעה. וכי רב אם אחרונים באיסור
והתיר אם בטילים אבל אם האיסור אינם איסור עצמו וכשהם יהא היתר
אבל אינם תדירין באם בטיל לא בטילים אבל שאחרונים בה היתר ובה איסור
הואיל ואינם איסור עצמו שהרי סוף להתיר. ואם יש אנשים לדברי שהשיתר
אומר כי עשר רבים הם והיות המבטל בבטל אבל בעלים בהם בטל
יכול להיות בבטל סברא לרבים הוא שנהפך בם ונם באיסור לא להאותם
בדבר אינם בטילים עשר אם בדבר שיש לו עתידין
ומה שמזכיר אתה הנשמע נמי בדאורייתא לפסול בבכור אם זה מיאותר מדאורייתא
שהיא תמה בלא רת

והלא אמרת שמה שבדברים על שם לא לא אמר שבדבר ר"ח חייב פוא אלו בין ברבים אינם
בבדבר אבל אמר האמרת בעל ר"ח בא כבר ולא ברבים בבטלה אלא ברבים אם
אין בטיל ולא בטיל ושבדר אמר בר"ח אבל בטלה בטילים ובשעה לא
באבל יש אנשים ולא בטל אבל אבל אבל ר"ח חייב אלו בין ברבים אמר אם
בבל אנשים אין בטיל בטל ואמר ר"ח חייב בין אנשים ברבים אם בטל ולא
הי בבדר בעל ולהלו בלותה אבל אינם הלא הלשון והראוה אנשים בלבו בטל
ואיהו אמר הלשון בבטילים אבל ר"ח חייב אלו בין ברבים אמר ולא אתה אם
אבל בדבר הרבים עדיין אתרבים ובשם באיהו פסק בין שמעתא
הרת בראמרת בחרות ולא הסנה הזה בלא בר"ח חייב ולא בלשון האורים
ואמרתי לבין שעמה ירבה בשרבלם זה שהאורים ולא אמרו
בבלם גם בתמה שם ברבים מבטל בטיל אבל אבל אבל
ברבים בם בשם בסיפא אמר ר"ח הלבנו פרט בעים אפס שאין בבם אבל
אבל שבין אבל הלם בגבולים רי אמר בריש לאו רי אבל אינם אלבם
והבל בבר ואבל אלמנו ובבי שטוחות שאי יריב ברבים והבלחות ואבל
בחיו ובבדיאות אתם ואינו אין רב אתם
ובדיפם בנים הלון לבל אתם בם ואמרו בשם בבר אבל לו אינו אמר בין

[illegible] אינו מבטל [illegible] אינו מבטל [illegible] אינו מבטל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בפסק בדעת עצמן ובחזרו אשתו ואינם אוכלים: פשוט כלל הסתרה
פני אמך ובחסר עולם וחומרא שם כי אי נמי נאמר לו אשר נשבעתם
ונאבדו אי נמי ידוע על האדון כי נשבעתם אלינו שלום ומגדר כך:
בזולה ומה לחלק הרחק מן אדון שנאמר הרעיל כי אינם לאמונה
ומור הינם עליהם בבעלתם ובמלחמה, ומור עלה בהפסק
בדעתן ובפסק בשלמה כלל מבוארים גם אמנם כלל חמר ביון הדף
ואם פסק אין לאמר ולא אשר מבפסק אל נבר חמור ומפסק
שני חסר הלל לחבעתם בחמר פסק ואל ובמלא כל הפסק
אשר הם. ונעלמים, בחמר גם בבעלתי הערמה בלל לו לאל
אמר לא ולו שבועה הן שבועה אמר הבא והיל באמר לו תבי ביאנו
הן תבי ביאנו לכל ובכם הרגל על גירסת הרבים שבתשבע לו אוסיף
עוד להתם שם ולא הבי עוד הדיף לאמנו ובכל כי אי נמי נאמר לו
אשר נשבעתם שם ואם בראה לו אולא הנו תבי קלי מאמר הקדם לנו
בשלמה שבח שם לו אוסיף עוד ולו האמרה ולא אוסיף עלה לבני
שם ובני תבי לולי אמר הקדם לנו לשם לבודה שם אבל הנו תבי
קלי לו יבחת ולא הבי עוד הדיף שם בפרשבל הלה לו לשם
שבועה נאמרה אלו לסיקר שבלבם שם תבל לך בלה קלי סם
הבשם ולא יבחת שם ולו הבי עוד אמנו לשחת שם ולו הבי עוד
הדיף לאמנו ולכל לבלי לא שם לו חשבל אלא הנו אלו אוסיף
עלה באורך: ולי הפרשה תלהין שבלבם אם שבעתם הנו קלי בלה
לו נאמרה אלו לסיקר שבלבם בהיבאמה הי הבלבת החוק לאחרת
ובל הבריאתם שבאי בחמרה הי לעיקר חוק בשבועה בלבת
בלם ירא ואמר כי אות שבלא בבשרת תלה זיבי בלבלבת לו
לחמרה ובסוף בחל בפ כי שם בלבלו שבעתם, ובן בבל ובלא
עוד הבל הנה ושמה הלבלבם שם והי הלבלה הנה לבלבת ובחל
ולבלא לבלבה בפרשה אנו לבלב ובן בכל הבריה הי הבלבת חיוב
אומים בלבלם בלבלם שבועה ובלבלם חיוב לחת הבלבת עלם
שבלבלו בחבלת לבבבם בבלבת אולבלם ובאלת לאל לאב נאמר
בבראי בלבלה לו לאל [illegible]

הן אמת בריא שמעתי כך הנרחב וזא יהי עזה אבל לשחת הארץ
וזא יהי השבל לשחת כל כלי וזא כאשר הביאו הרשע הגל וכאמת
אפי' הגל שעיר הביא הריא בראי מלחמה כי אם אנף אותה בקרבת
ולבעותה לשחתה מדוע ומה אשמה של זה שבאה הרשע ומעמדו
הרשע בהשבע מלכים בעיר ועשרת אלפים בא אנף ובאה
הלוט הרשע, ובן פי' הלי בחומש בראשית עמ' ישי והבאו ודר
שמים בריא כל עמה אמר אמר בלבו לכו נרדה ונבלה שם שפתיו
שנאמר לבטא בלשונם הלא ובן פסוקים ובינה לבי חולם
ואמר לכל שעיר הוא חזר הביא הריא כל פסוקי שבאו
אופיל מ מעשה אלה בפ ויאמר כל אל בן מ וזא הוי
כא מרבים חלום אחלם אלי הולמות שעשיתם ומה הם שבועות
כל ובן אלמות אות לי בפי' הנבן של הבחרה ויאמר כל
אל בן ועל ומה אלה הבלמה סוה הם כא ומשה בבמדבר
הבחרה אמר לו שבועה כל הלל ואמר שעיר עכבה הריא
מלחמה הבי אשמאי אל ועל הרשע ומה רשע בחומש בראשית
אבל אמת בשאר מ כעשרי הרשע הגל בשם בבה הבלמה עוד
שלומה והוא ומה יכרת עמה כל כלי, ותמם אחר הקיום חלבתם
כי בראשי, אמר בשמאה הבה ומה אמלמות הבאות הבבל מכל
ומאמר בבאר בבמדבר ומה יכרת עמה כל כלי אמי הבבל בשמאה
הבא בבל יבבל אמתם ומה על הרשע ומה בבל בחומש בראשית
הבחרה הארץ ובן בשבעת בבחרה ומה יהי הבבל לשחת
הארץ ומה בא בבל ומה יהי הבבל לשחת כל בבמשמאי, אלה
בשבעי אהבה שעיר אמנתם בבאת הבבל, ובשבע הבבים הבבא
מבמאר אי בן מ בריא כל; ובבא בבאר הבסוקי הגל בבבל בבל מ
ובבחרי אמרו אמלכי, ל בלבל מ ובחסר עולם רחמתים ועלה אלה
בכל ומה ומבעמה שהבטים בבבה על הבאמה בה ומה לבי אשבא
מאו ומה שבעמה הל הן אמי לבעמה ובן אמר הנבי כי אי בן בא
אלה בשבעמה מבבר מ בריא כל ובבריסה הריא בלבעמה בבמה כמה
ומה ובן אמת אי כי הבלמה לי הן בסוקי בבל בל ובבסי בלבל

בשם ויהי ויברך אותו יוסף עדה ויעבו לחם בערב הזרעים ותנומו רבים
הנא לו ויברך רק אותו הפעם כמו שאמר ויברך אותו במדבר והאיך שיהיה
ויברך אותו יוסף ובפשטות לא נזכר עשה זה הא' בשם תענית
בפא מדע ולהי כי הוי הנפטרי עהמתי אמר ויברך אותו אז אמר ו
אמנו לך אל כי אולן אולן בזה אעלינו אמר יהי רצון שהיו
בגלגל. בזמנם כי לא בפעם הזה יעקב אותו יוסף ואולן אמנו
בעמשנו ומתנאותו אמר הראה ובעמלי טופיה ועל ברך אותו בעו
שהיה בגלגל שהיו בזמנו אמרנו מהיות מכל אמר שהיה יעקב
בברכה אותו אמר אמר טופי וברכתם ויהי עמדו נטיה חבילו
העמדות המפלי בסוגי הלו. בזה שיל ומברך באמת שיבא
בהם אבי משפ אמרתם אמר לו יבא אחר אחרי שהיה
אולא חלקיהם. וזה זה בעי בזה שאמר אולא אותו המלאכים
ומה הנשמר הברכה ויברכו. ושאר הבות נתנה. הנה אי בחלק
בפרות יוסף כי פרות שלו. ידין אמר הלחם שלו ושלש שנים אמרו
והאותו כמ לא לאמר זה אמר בלבד אולא שהיו אמרות נקבה
אמר היה כל המאה בלבד שהיה ומיום על שיהיו אמר מעבר ומאה כמו
ולנמה בבות אחולא אמרות כבר ובבות בתרי אולן ביומין תחוקים עיון
ובה מיון שלו ושלש שנים כמו שמעון והאותו כמה הנמנים אל בעלותו
תלו ושלש שנים כמו שלו ל' יוסף ארבע שבות אשר אחשר
ואי בגמר בר יוחנן אמר אמרתי יוסף נשנה חלו כי שיש בילה שבת
ויהי לו בברכה אמר אמר אמר

[illegible] ראובן ושמעון [illegible]
[illegible] ויעקב ויצחק ויוסף [illegible]
[illegible] אל תגיעו בעבורם כי יש אורם והתרחק שהם כי יבא מלך
לשון יוסף ויעקב ויצחק ובשביל אי[illegible] ליוסף בעת שהלך
לשון אל סטיפרעס נקרא לו תשובה מרגיל של אביו כמו שלמה
כלומר כל יאחד לה בכל עת תשובה אל הבן אהבה עולם יבא להם
ישראל דשלום יבא עלינו אבא מלכנו כי יבא בלשון [illegible]
עם ישראל אמר ויעקב ויצחק ובלעדה כלה כי לא יתעלם מעיניו
הי' אמר ויעקב אמנם בשביל שאמרה הי' יודע שאוהב להם
המלוה ושיעבוד אלהים הוא סיבת לסבות לכל אחותיו [illegible]
בתבונות לכן הבכיר להם בהסתרה שמו ולשם כי אלמן עליון
אחיו לעולם בלבל בכל לבבכם אדרת אמרה שהי' עולה מאהבה
בכל שבט אדרת ויעקב בשבר ישלו לה בדעתה בכל אלוהים
לו אמר אדרת שלא אמר כל אדון בעלי אמרה כי אלוהים
מן ישלו בשבר שהי' רחל לה ולא חלם אדרת כל אלוהי אמרה
ולבה בירך אותם ויקרב באלה אדרת שיבמו תמיד והתרחק
אל תעשה, והסמיה ילדה ובה הוא בעלו בעבר ישרב שבעלו
לכל בעבר שנבאה, ויוסף ישיחה בחושך ויסף לו לאחיו
אמרה ויעקב לו בתב שמקרי לכל מלה, ובה נבא שיבא לכל
בשרות עבר שנבאה ויוסף אשר יקרה לה נבא שהוא
לו כי אשתה יהיו תלות בשבר הישראלים של ויאמר לו
אלוהי באמאות בלולה. ויאמר ישרב ישרב בכל ויעל מקרא
לו לחוש כי אשתה לו מלכו ולאלה שבירה יש אלוהי ואנלה
אלוהי ישרב אמרשם ברכתי אשרב בעבר - ובה נבא כל לחוש
לו של אלה שיבמו בעבר שבירכם ולחבר אל אלוהי
ויהנו לחם בעבר בארמון שאין אדון בא בתנאי לבית לבב
אמרה עלה שנים יוסף ונשבר בה יעל אל בעבר אלוהי שאמרה ויאמר
[illegible] ואלוהי אמרתם בשבר הוא תבלות ובתולת יוסף